

Digitaliseret af | Digitised by

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Musiken af Joseph Sarti.

Arianna e Teseo : dramma per musica da rappresentarsi in Copenhagen il carnevale dell'anno 1756 = Ariadne og Theseus : en musicalisk Opera til at opføre i Kiøbenhavn i Fastelavns-Tide 1756

Alternativ titel | Alternative title:

Ariadne og Theseus.

Udgivet år og sted | Publication time and place: Kiøbenhavn : trykt hos Andreas Hartvig Godiche, [1756]

Fysiske størrelse | Physical extent:

159 s.

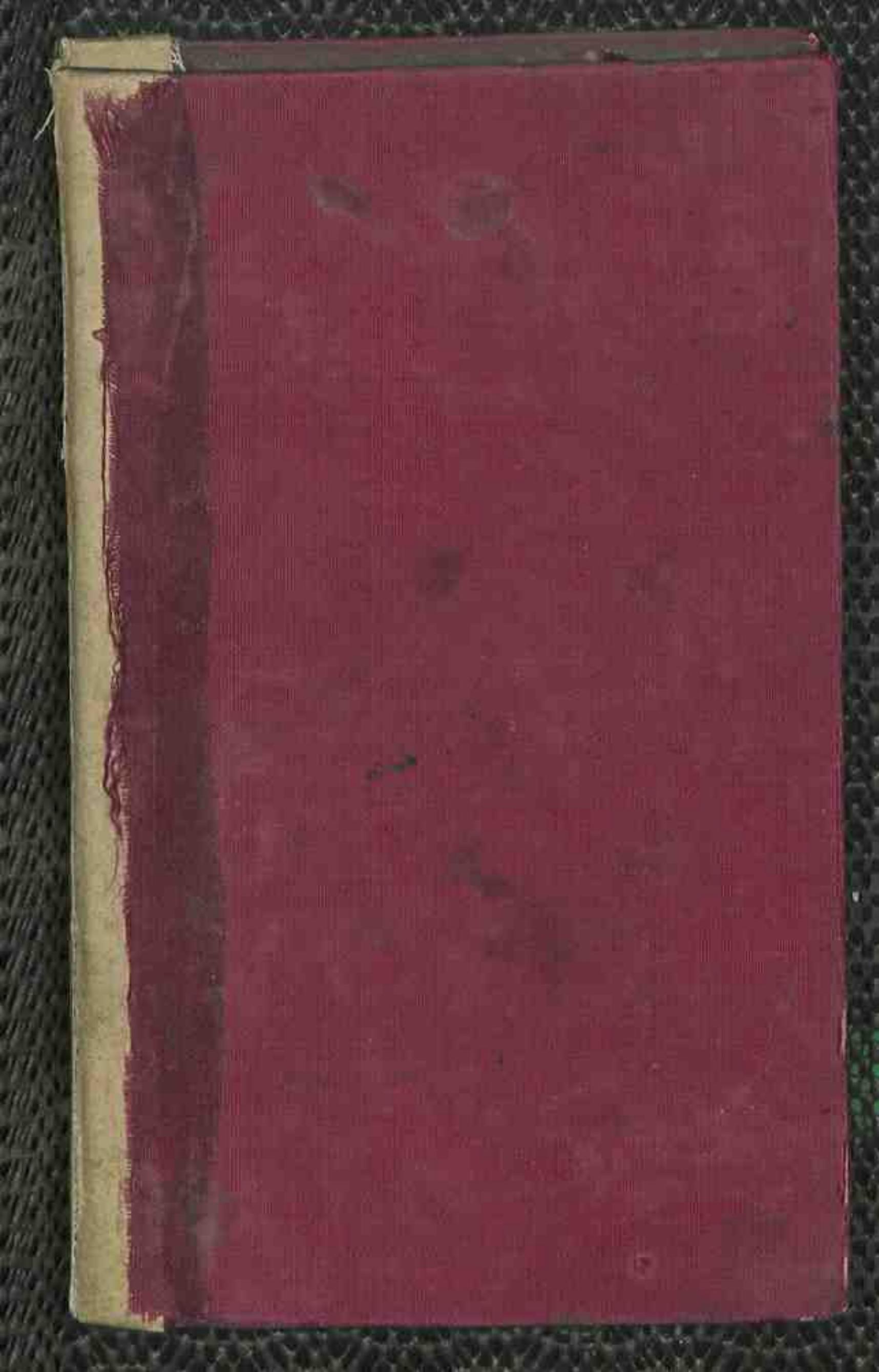
DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

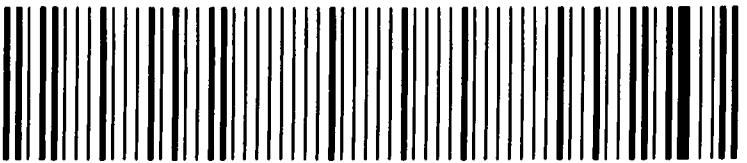
UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
DA 1.-2.S 56 8°

1 1 5 6 0 8 0 2 4 0 4 6

PLEX

56.-382.

D
D

1

382
ARIANNA
E
TESEO
DRAMMA
PER MUSICA
DA RAPPRESENTARSI
COPENHAGEN
IL CARNEVALE DELL' ANNO 1756.

Ariadne
og
Søfesus
En Musicalisk Opera
til at opføre i København
i Fastelavns-Tide 1756.

København,
trykt hos Andreas Hartvig Gediche.

La Musica è del Signor
GIUSEPPE SARTI,
Maestro di Capella di
S. M. il Rè &c. &c.

Le Scene sono d'Inven-
zione del Signor IN-
NOCENTE BELLAVIT-
TE.

I Balli sono d'Invenzi-
one del Signor AGO-
STINO BOLOGNA, det-
to Il ROMANINO.

Direttore del Vestiario
Il Signor GIUSEPPE
MAZZIOLI.

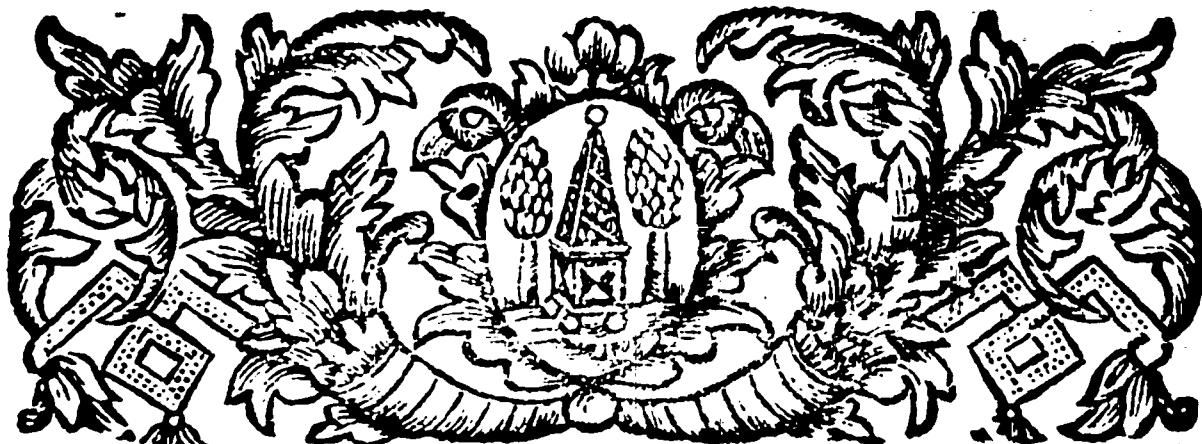
AR-

Musiken er af Hr. Joseph
Sarti Kongelig Capell-
Mester.

Præsentationerne ere af Hr.
Innocente Bellavitte.

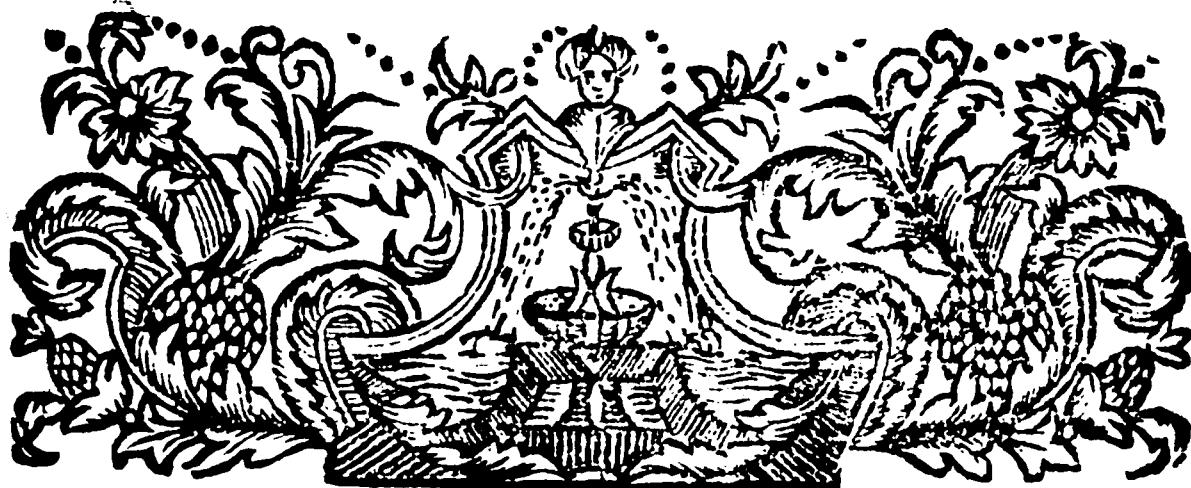
Dansene ere opfundne af
Hr. Agostino Bolog-
na, med Eilnavn Ro-
manino.

Opføgten over Klæde-Drag-
terne har Hr. Joseph
Mazzioli.

ARGOMENTO.

Minosse Rè di Creta mosse sanguinosa Guerra contro gli Ateniesi, per aver essi fatto trucidare Androgeo suo figlio, dopo che Archeo Principe di Tebe, confederato con essi, gli aveva fatta rapire una figlia apena nata, e dipoi allevata sotto nome d' Arianna. Rittovatisi gli Ateniesi all' ultima desolazione, consultarono l' Oracolo, il quale rispose, che ad ogni costo si placasse Minosse. Ottennero finalmente la pace, ma con patto che allora, e ogni sette Anni si mandasse in Creta un lagrimevole Tributo di sette

Indholden.

Minos Kongen i Creta paaførte de Athenienser en blodig Krig fordi disse havde ladet omkomme hans Son Androgeus, efterat Archon de Thebaners Fyrste, de Atheniensers Allierede havde ladet bortsnappe Kong Minos hans nyefodde Princesse, og ladet samme siden opfostre under Navn af Ariadne. Da nu de Athenienser vare bragte til den yderste Ødelæggelse, svurgte de Oraclet til Raads, hvilket svarte, at man for alting maatte stille Minos tilfreds. De erholted endelig omisider Fred; Men med de Vilkaar, at man straren og ellers hver syvende Aar skulle sende en begrædelig Skat til

fette Giovani Ateniesi , destinati a servire ne' Giuochi instituiti ad onore di Androgeo; ed altrettante Donzelle per dare in preda' al Minotauro , estraendosi all' arrivo dell' infelice Omaggio quella , che in tal guisa morir dovea. Portava la fatal legge , che ciò dovesse perpetuamente continuarsi, quando non fosse comparso qualche Campione , il quale , per salvare esse vittime , si esponesse a superare le forze del Mostrò, el a combattere con Tauride figlio di Vulcano , a condizione , che restando costui vinto , s'intendesse libera 'per sempre da simile tributo la Città d' Atene , e si ricuperassero gli ostaggi. Arrivato il tempo del terzo Qinaggio, Andò Tegeo figlio di Egéo a presentarlo , spinto egualmente e da una generosa virtù , e da un' impaziente brama di rivedere Arianna , la quale allo-

Creta, hvilken skulle bestaae af sy v^eAthe-
nienske unge Mandspersoner, som be-
stikkede til at tiene i de Egeiske der vare in-
stitede Androgeo til Cre; og et lige
Aantal unge Jomfruer som skulle gives
til Lov for Minotaurus, da man ved
dette ulykkelige Offers Ankomst skulle
trekke Lod om hvem der forst paa sig en
Maade burde døe. Denne haarde Lov
tilholdte, at saadant stædse skulle ved-
vare, saa længe der ikke fremstillede sig
nogen striidbar Helt, der for at frelse
disse Slagtoffer torde udsætte sig den
fare ved at overvinde dette vanjkabte
Dyrs Styrke, og tillige striide med Tau-
ride Vulcani Son, paa de Vilkaar, at
dersom denne blev overvunden forstod
man at Staden Athenen derefter og al-
tid at være befriet fra sig en Skat, og
at man skulle bekomme Gidsserne tilba-
ge. Da Tiiden var kommen at de Athene-
nienser tredie gang skulle sende bemeldte
Skat, begav Theseus Egei Son sig til
Creta for at overlevere den. Dertil
skyndte ham en ligesaa ædelmodig Tap-
perhed som og den utaalmodige inderlige
Begærighed at faae Ariadne igien at
see, hvilken just paa samme Tiid, som

ra appunto, creduta figlia d' Archeo,
stava in ostaggio presso di Minosse.
Caduta la compassionevole estrazione
sopra Laodice, amata da Alceste gran-
de amico di Teseo, volle questi sal-
varla, e con l' opportuno ajuto d'
Arianna, venne a capo della magnani-
ma impresa, ferbando l'amata all' ami-
co, conquistando la sua adorata Ari-
anna e ponendo gloriosamente
il fine alla calamità della
Patria.

La Scena si rappresenta in Creta capitale
di quel Regno.

AT-

en formeent Daatter af Archon, stod til
Gidsel hos Minos. Da nu det ynkvær-
dige Lod var falden paa Laodice som var
en Elsterinde af Alcestes Thesei Ben,
ville denne frelse hende, og ved Uriadne
beleylige Hielv kom til Ende med dette
ædelmodige Foretagende, hvorved han
reddede sin kære Laodice for sin Ben,
erholdte sin saa inderlig elskte Uriadne,
og med Berømelse gjorde en
Ende paa Fædernelandets
Elændighed.

Skuepladsen er i Creta Hovedstaden
i dette Rige.

ATTORI

ARIANNA, Figlia di Minosse, Aman-
te di Teseo mandata dagli Ateniesi
in Ostaggio a Minosse.

La Signora ROSA TAGLIAVINI,

TESEO, Figlio di Egeo Rè di Atene,
Amante di Arianna.

Il Signor ANDREA GRASSI, Virtuoso di Camo-
ra in Attual Servizio di S. A. S. Il Margravio
di Brandenburg Columback &c. &c,

MINOSSE, Rè di Creta.

Il Signor CARLO AURELIO ROSSI.

LAODICE, una delle sette nobili Don-
zelle mandate in tributo a Creta,
Amante non corisposta di Teseo.

La Signora MARIANNA GALEOTTI.

ALCESTE, Amico di Teseo, e Aman-
te di Laodice.

Il Signor GIO. BATT. CORAUCCI Vir-
tuoso di Calnera in attual Servizio di
S. A. S. E. L' Elettore Palatino del Reno
&c. &c.

TAURIDE, Figlio di Vulcano, e Ge-
nerale dell' armi di Creta.

La Signora VITTORIA GALEOTTI,

MU-

Gyngende Personer.

ARIADNE, en Datter af Minos, Æhesel-
Elſterinde, ſom af de Athenierer var ſendt
til Gidsel hos Kong Minos.

Jomfrue ROSA TAGLIAVINI.

THESEUS, en Son af Aegeus Kongen i
Athene, Ariadnae Liebhabere.

Herr ANDREA GRASSI, Cabinet-Sanger hos
Hans Høffyrſtel. Durchl. Marggræven af
Brandenburg-Culmbach ic.

MINOS, Konge i Creta.

Herr CARLO AURELIO ROSSI.

LAODICE, een af de syv Aldelige Jomfruer
der være ſendte i Stat til Creta, en Elſter-
rinde af den imod hende koldſindige Æheſeus.

Jomfrue MARIANNA GALEOTTI.

ALCESTES, en Ven af Æheſeus, og Lieb-
habere af Laodice.

Herr GIO. BATTISTA CORAUCCI, Cab-
inet-Sanger, hos Hans Chur, Fyrſtl. Durchl.
Chur, Fyrſten af Psalz.

TAURIDE, en Son af Vulcano; og An-
førere over Armeen i Creta.

Jomfrue VITTORIA GALEOTTI.

Fol-

MUTAZIONI DI SCENE.

NELL' ATTO PRIMO.

Spiaggia di Mare, a cui vengono ad approdarsi alcune Navi, dalle quali escono Teseo, e Laodice, con gli Ostaggi. Da un lato Trono Reale, e dall' altro gran Lapide, ove sono scolpiti i patti del Tributo d' Atene. Portici, che introducono al Tempio di Giove.

NELL' ATTO SECONDO.

Galleria con Gabinetti.
Atrio: che introduce all' ingresso de' Sotterranei.

NELL' ATTO TERZO.

Segue l' Atrio.
Laberinto, ove sogliono condursi le Vittime al Minotauro.
Carcere.
Luogo magnifico, da cui si passa all' Anfiteatro.

AT-

Forandringer paa Skue- pladsen.

I den første Act.

En Strandkandt, hvortil nogle Skibe
kommer at lande, af hvilke Theseus
og Laodice stiger i Land, med Gidsler-
ne. Paa den eene Side er den Kon-
gelige Throne og paa den anden en stor
Steen, hvori Freds-Forbundet er
udhugget, angaaende Skatten fra
Athenen.

Hvelvinger, at gaae igiennem til Jupi-
ters Tempel.

I den anden Act.

Et Gallerie med Cabinetter.

En Forgaard, hvorigien nem man kom-
mer til de underjordiske Gange.

I den tredie Act.

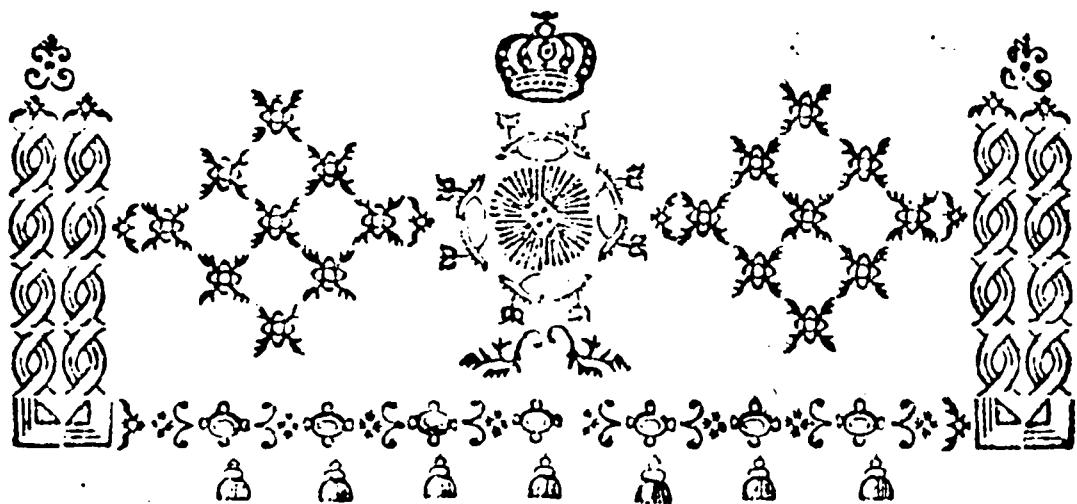
En Forgaard.

En Labyrinth eller Gang, hvorhen
Slagtofferne for Minotaurus pleyede
at føres.

Et Fængsel.

Et prægtig Stæd, hvorfra man gaar
til et Amphiteatrum.

Sørste

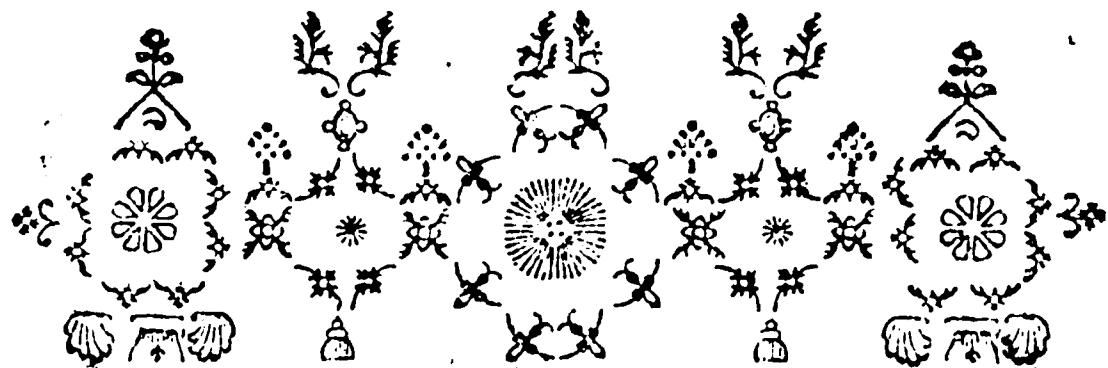
ATTO PRIMO.

SCENA I.

Spiaggia di Mare, a cui vengono ad approdarsi alcune Navi, dalle quali escono Teseo, e Laodice, con gli Ostaggi. Da un lato Trono Reale, e dall' altro gran Lapide, ove sono scolpiti i patti del tributo d' Atene.

Minoſſe, Arianna, Tauride, con ſeguito di Soldati, e Popoli Cretenſi; poi Teseo co' ſette Giovani Ateniesi, e Laodice colle ſette Donzelle dalle Navi.

Min. Creta, Vaffalli, Amici, il Mar tranquillo
Se-

Forste Act.

Forste Scene.

En Strandkant hvertil nogle
Skibe kommer at lande, af hvilke The-
seus og Laodice stiger i Land med Gid-
slerne. Paa den ene Side er en Konge-
lig Throne, og paa den anden en stor
Steen, hvori Freds-Forbundet om
Skatten fra Athenen findes
udhuggen.

Minos, Ariadne og Taxride, med et fol-
ge af Soldater og Cretenser; Der paa The-
seus med syv Atheniensiske unge Mands-
personer, og Laodice med de syv unge
Jomfruer som stige ud af
Skibene.

Min. **G**reta, Vasaller, Venner, det
stille Hav har været vores Bredé
gunstig;

Secondò l' ire nostre: e già d'
d' Atene
Spinsero l' aurea queste spiagge
i Legni.

Aria. Il barbaro Destino,
Che miseri ci vuol, dovrebbe
almeno
Pietà, se non dolore
Della mia Patria a te destare in
seno.

Min. Vuoi ch' io senta pietà, quando
tu sai
Le scellerate iniquità, che Atene
Commise contro me? Non ti
rammenti,
Che una figlia bambina appena
uscita
Alla luce del dì, mi fù rapita?

Aria. Già questo il sò.

Min. Sai pur che Androgeo mio
Misero figlio in sul camin di Te-
be
Con barbaro rigore
Trucidato mi fù. Mi scoppia il
core.

Aria.

gullig; og Vindene har allerede fort
os de Atheniensiske Skibe til disse
Strandbreede.

Ariad. Den Barbariske Skæbne, som vil vor
Undergang, burde i det ringeste opvæk-
ke Medlidenhed i dit Hjerte, om ikke
Medvink over mit Fæderneland.

Min. Du vil at jeg skulle røres af Medli-
denhed, da du veed de skændige Mis-
gierninger Athenen begik imod mig?
Kommer du ikke ihu at min Daatter
som neppe var fremkommen for Da-
gens Lys, blev mig bortrøvet?

Ariad. Det veed jeg heel vel.

Min. Du veed endeg at Androgeo min
stakkels Son blev med en Barbarisk
Grumhed tagen af Dage paa Venen
til Eheben. Mit Hjerte brister.

Aria. E' ver; ma tu movesti
L'Armi tutte di Creta - -

Min. E i sommi Dei
M'affissterono ancor.
E se ne avvide
Atene, allor che priva d' ogni
speme,
Io la ridussi alle miserie estreme.
Aria. Tutto, oh Dio, mi sovviene.
Min. E tanta parte prendi
Per lei: se non fù mai tua Patria
Atene?

Aria. Pur troppo è ver Son figlia
Di Archeo, che regna in Tebe:
Ma di Tebe, ed' Atene una è la
sorte:
E a te pel crudo Omaggio,
Che ti denno pagar l' Attiche
mura, (*sopraviene Tauride.*)
Fui dal mio Genitor data in
ostaggio.

Tau. Ecco il tributo, o Sire.

Min. Ei venga, e rechi
D'una giusta vendetta a Creta il
vanto,

Ariad. Det er sandt; Men du forte den heele
Cretensiske Krigshær . . .

Min. Og Himmelnen kom mig endda til Hjelp.
Det fik Athenen at finde, da des
Haab gaudiske var ude, bragte jeg den
til yderste Elendighed.

Ariad. Ach Himmel, jeg erindrer mig det alto-
sammen.

Min. Og du lader dig den gaae saa nær til
Hierte: Har vel Athenen været dit Fæ-
derneland?

Ariad. Ga dessværre. Jeg er en Daatter af
Archon, som regerer i Theben: Men
Theben og Athenen har een og den sam-
me; Skæbne: Og jeg blev af min
Fader given til Hidsel for det gruelige
Offer, (Tauride kommer dertil)
som den Altske Stad bor sende dig.

Taur. Her er Skatten, o Konge.

Min. Lad den komme, og bringe Creta Pris-
sen af en retfærdig Hevn, og lad Athes-
nen

E si sparga in Atene eterno il
piantò. (*Và sul Trono, ed
intanto sbarcano Tegeo colli
sette Giovani Ateniesi, e
Laodice coll' altre sei Don-
zelle, e Guardie al suono di
varj Stromenti.*)

Tes. Egeo mio Genitor, la data fede,
A cui con l' armi vostre un dì l'
astrinse
Lo sdegno delli Dei, vi osserva,
e manda
L' Ómaggio che promise. Io
che Tegeo
Suo Figlio son, or te'l conseg-
no; e chiedo,
Che con fedel vicenda
Arianna, che finor teco fù il
pegno
Del promesso tributo, a noi si
renda.

Min. Tegeo, alla fè d'Egeo la mia pur
anche
Risponderà.

Tes. Tu verrai meco, o bella. (*ad
Ariani.*)

Aria.

nen ævlig udøse Taarer. (Kongen stiger paa Thronen, og Theseus med de syv Atheniensiske unge Mandspersoner ved adskillige Instrumenters Lyd, stiger i Land, saavel som Laodice, med de syv Jomfruer og Vagten.)

Thes. Aegeus min Fader lagttager eder sit gibne Øste hvortil Guvernernes Brede fordum Tid ved eders Vaaben forbant ham, og sender det belovede Offer. Jeg, som er Theseus hans Son, overleverer dig nu samme; og begærer at Ariadne sem hidindtil har været her til Underpart paa den belovede Skat ved en oprigtig Omverpling maa gives os tilbage.

Min. Theseus, min Redebonhed skal ogsaa fuldkommen svare til Aegeus hans Eroestab.

Thes. Du skal komme til at folge med mig tilbage, min Smukke. (til Ariadne.)

Aria. (Sorte perbeata!)

Laod. (Ah foss' io quella!)

Min. Ma pria Tauride legga

In quel Marmo scolpiti i nostri
patti.

Taur. *Sia pace con Atene:* (legge.)

*Ma vittime a placar d' Androgeo
l' ombra*

*Sette de' figli suoi mandi quel Reg-
no.*

Tes. E questi son, (accenna li sette
Giovani.)

Taur. Sette Donzelle ancora (seguita
leggere)

*Mandi per dare al Minotauro in
preda.*

Tes. Ecco le sventurate. (accenna
le sette Donzelle.)

Aria. (Una di loro
Dunque è Laodice ancor?) (a
Te/so, accorgendosi di Laodice.)

Tes. Pietà ne sento.

Laod. (Se fusse amor questa pietà: la
morte)

Non mi daria spavento.)

(s' avanza.)

Taur.

Ariad. (O lyksalige Skæbne!)

Laod. (Ach gud det var mig!)

Min. Men i Forvejen skal Tauride op løse
vore Forbund som i denne Steen ere
udgravne.

Taur. Der skal være Fred med Athes-
nen; (han læser) Men højt Rige
skal sende syv af sine unge Søn-
ner til Slagtsoffer at stille An-
drogei Geist tilfreds med.

Thes. Her ere disse. (pegende paa de
syv Mandspersoner.)

Taur. End videre (han læser videre) skal
det sende syv Jomfruer at give
Minotaurus til Rov.

Thes. Der ere de ulyksalige (pegende paa
de syv Jomfruer.)

Ariad. (Er Laodice endea ikke een af dem?)
(til Theseus som i det samme bliver Laodice vær.)

Thes. Det gør mig ondt for hendes skyld.

Laod. (Dersom denne Medslidenhed reiste sig
af Kærlighed: Da skulle Døden ikke
indrage mig nogen Skæf.) (hun
træder frem.)

- Taur.* (Quanto è vaga costei!) . . . .
- Min.* Tu, che fra l' altre altera,
Ti presenti così, dimmi chi sei?
- Laod.* Son d'Euristeo la figlia,
Laodice son.
- Taur.* (L'ardir suo m' innamora.) . . . .
- Aria.* Odi, o Signore,
Come di morte in faccia
Sanno parlar le Vergini d'Ate-
ne?
- Min.* Parlan così, ma disperate. Ac-
cetto
Il tributo per mio. Se qui d'
intorno
Forse errando s'aggira
Del caro Androgeo l' mio l' om-
bra diletta,
Vegga unita alla mia la sua ven-
detta.

Ritorni poi contenta
 Di Lete sulla sponda
 L'alma del figlio mio
 Quell'onda a valicar.

Taur. (Hvor er hun ikke yndig, denne!)

Min. Du, som saa frek frem for de andre
saaledes fremstiller dig, siig mig hoo
du er?

Laod. Jeg er en Daatter af Euristeo, jeg
er Laodice.

Taur. (Hendes Friepostighed indtager mig
gandse.)

Ariad. Hør engang, o Herre, hvorledes de
- Atheniensiske Tomfruer kand tale endog
ved at see Døden for Dynene!

Min. Ja de taler vel, men fortvivlende.
Jeg tager imod Skatten som den til-
kom mig. Dersom ellers den udbal-
de Geist af min Kære Androgeo maa-
ske vankende maatte svæve her om-
kring, da skal han see sin Hevn fereenet
med min.

Rom da min Sons Geist om-
sider fornøjet tilbage igien
paa Strand-Breden af Es-
the, for at sætte over hine
Bolger.

E s' altro non poss' io,
Il duol che mi tormenta,
Col sangue vuol placar.

Ritorni &c.

SCENA II.

*Teseo, Arianna, Laodice, Tauride,
e Guardie.*

Taur. Rei del vostro destino a me
soggetti
Tutti quanti voi siete. (*alli
sette Giovani, e alle sette
Donzelle.*)

Aria. Abbia Minosse
Piacer de' nostri mali; utile, e
gloria
Tauride altero indi sperar non
osi.

Tes. (Tal sì confonda.)

Taur. Ascolta - -

Aria. Assai risposi.

Taur. A Tauride, cui l'gio è il suol di
Lenno,
Che Vulcano ha per Padre,

Dersom jeg ikke formaaer an-
det, saa vil jeg stille den
Smerte som frenker mig,
tilfreds med Blov.

Kom da ic.

Aanden Scene.

Theseus, Ariadne, Laodice, Tauride,
og Vagten.

Taur. **S**andstydige ere nu alle i min
Vold saa mange som **S**ere.

(Til de syv unge Mands-Perso-
ner, og til de syv Jomfruer.)

Ariad. Lad Minos glæde sig over vor Ulykke:
Men du skolte Tauride før ikke haabe
nogen Nytte eller Ere derbed.

Thes. (Som han viser sig man han eg bes-
tæmmes.)

Taur. Hør . . .

Ariad. Jeg har svaret saa meeget jeg vil.

Taur. Tauride, som hersker over Lemnus, som
har

E ch' è voſtro ſpavento il tutto
lice.

Tef. (Tacer non sò.)

Laod. Tu mio ſpavento? Houn' alma,
Che d'ogni riſchio a fronte
Vantar ſaprà la ſua natia co-
ſtanza.

Taur. Dimmi? Che farà poi - -

Laod. Difſi abbaſtanza.

Tef. Per eſſe io ti riſpondo. Che ſe
ardito
Ti fa del Re il favore,
Non è d'Atene eſtinto,
Finche vive Teſeo, tutto il va-
lore.

Taur. Prence, in Creta vedraſſi il tuo
gran core

Io là men vado. Voi ben cu-
ſodito (*alle Guardie.*)
Là condurrete, e l' uno, e l'
altro omaggio.

Laod. Vadafsi, io non pavento.

Taur. (Quanto, oh Dei, m' inna
morà il ſuo coraggio.)

har Vulcanus til Fader, og som er eder
til en Skræk, formåer alting.

Thes. (Jeg kan ikke bare mig for at tale.)

Laod. Du min Skræk ? Jeg besidder en
Sjæl, som i alle Farer kund bryste sig
af sin Medfødde Standhaftighed.

Taur. Giig mig engang ? Hvad skal siden . . .

Laod. Jeg har udtalt.

Thes. Jeg svarer dig i Deres Sted : At der
som din Konges Gunst gør dig forvob-
ven, da veed at al den Altheniensiske
Tapperhed ikke er uddøed saalænge
Theseus lever.

Taur. Prinz, dit høye Hjerte vil man face at
see i Ereta : Jeg begiver mig derhen.
Og I (til Vagten)
skal føre baade det eene og det andet
Offer efter.

Laod. Lad os gaae, jeg bær ingen Frygt.

Taur. (Ach Himmel, hvor indtager mig hem-
des høye Hjerte.)

Nobil alma , che s' accende
 All' ardor di vago oggetto,
 Non resiste a quell' effetto,
 Che la viene ad infiammar.

Ah conviene, oh Dio, che pena !
 Che la nuova mia catena
 Corra fido ad adorar.

Nobil &c.

SCENA III.

Arianna, Teseo, Laodice, e Guardie.

Aria. Laodice mia, potea pur l' empia sorte
 Risparmiare il tuo nome.

Laod. Non potea
 Sceglier chi più di me fosse infelice
 (Ah Teseo m' intendesse.)

Tese. Tutto giova sperar, finche si vive.

Laod. Chi vive senza speme,
 Di quel ben, per cui solo ha spirto in seno,

Viver.

En ædel Sjæl som lader sig an-
tænde ved et hndig Unsigts
Hyrighed, staaer ikke den
Virkning imod, som vil
sætte det i Brand.

Ach jeg maae beqvæmme mig,
(O Himmel, hvilken Pi-
ne!) til at skynde mig troe-
ligen at tilbeede mine nye
Baand.

En ædel ic.

Eredie Scene.

Ariadne, Theseus, Laodice, og Vagten.

Ariad. Min Laodice, kunde dog den haarde
Sliæbne spare dit Navn.

Laod. Den kunde ikke vælge nogen meere ulyk-
kelig end mig. (Ach gid Theseus ville
forstaae mig.)

Thes. Alting giver Haab, saalænge man har
Livet.

Laod. Rand den siges at leve, som lever uden
Haab om den Skat, formedelst hvil-
ken

- Viver dirassi? (Ah m' intedesce almeno.)
- Aria.* Chiti forza a voler, che disperato
Sia il tuo soccorso? Dillo.
- Laod.* Un ingrato. (Ahi che diffi!)
Un Astro ingrato. (*con un' occhiata furtiva a Teseo.*)
- Tes.* Forse così vicino
Il tuo rischio non è. Di che ti lagni?
- Laod.* Del mio crudel - - Del mio crudel Destino. (*fà lo stesso di sopra.*)
Ma sial' Destin crudele, ingratigli Astri,
Chino la fronte al gran Decreto;
e quando
Tu ritorni in Atene, se mai fia
Che sia richiesto a te qual mi lasciasti.
Di', che intrepida, e forte,
Per finir di soffrir corsi, alla morte. (*parte con gli Ostaggi fra le Gaardie.*)

Ken den eene har Alande i sit Bryst?
(Ach ville han i Det ringeste forstaae
mig.)

Ariad. Hvem twinger dig til at ville det din
Hjælp skal være fortvivlende? Giig
mig dette.

Laod. En ubehagelig. (Ach hvad har jeg
sagt!) En ubehagelig Stierne.

(Med et stiaalen Øyekast
til Theseus.)

Thes. Maaſkee din Fare ikke er saa nær.
Giig mig hvorfore beklager du dig?

Laod. Over min grumme • • • Over min
grumme Skæbne. (Hun gør
det samme som tilfort.) Men lad
Skæbnen være grum, og Stiernerne
onde. Jeg underkaster mig godvillig
den store Dom; Maar du da kommer
tilbage til Athenen igen, og det nogen
Tid skulle hænde sig at dig skulle blive
spurgt hvorledes jeg var til Mode da
du forlod mig. Saakand du svare, at
jeg uforfærdet og u forsagt hastede til
Doden, for at aare en Ende paa mine
Lidelser. (Hun gaaer bort med
Gidslerne blandt Vagten.)

SCENA IV.

Teseo, e Arianna.

Tes. Pur siam soli, Idol mio, pur
del mio core
Nella tua lontananza
Le pene, ed il timor derti poss'
io.

Aria. Ah tu non sai quanti sospiri, e
quanti
Voti ho sparsi, mio ben, per
ottenere
Dal Ciel questo momento.

Tes. Eccolo in fine, ed ecco
L'aspettato piacer di rivederti.
Ma di', quali riveggo,
Vita del viver mio? Sei ancor
quella,
Che ardea per me d'amor sì
fido? Oh Dei!
Felice me, se quella ancor tu
sei.

Aria. Sì, Teseo, sì, mio ben, sì,
quella sono,
Ma tu qual riedi a me? Dillo, e
per dirmi

Fjerde Scene.

Theseus og Ariadne.

Thes. Gaa ere vi dog endelig alleene, min Skat, nu kand jeg da udlade mig for dig, hvad Piine og Frygt, mit Hjerte har udstaet i din Fraværelse.

Ariad. Ach du veed ikke, min Skat, hvor mange Sukke, og hvor mange Ønsker jeg har udøst, for at erholde af Himmelnen dette Øyeblik.

Thes. Gaa har vi dog endelig erholdt det, og har jeg da nu den længst forventede Fornsynelse at see dig igien. Men siig mig dog, du min anden Jeg, i hvad Stand seer jeg dig paa nu? Er du endnu den samme, som brændte af en saa oprigtig Kærlighed til mig? Ach Himmel! Hvor er jeg dog lykkelig, dersom du endnu er uforandret den samme.

Ariad. Ja, Theseus, ja min Skat, ja, jeg er den selv samme. Men du hvorledes kommer du igien til mig? Siig frem,

Ciò che potrà bear tutti i miei
giorni,
Dimmi che mio partisti, e mio
ritorni

Tes. Tuo partii, tuo ritorno: amor
mi trasse
Dinuovo in Creta, e con amor
la gloria.

Aria. Ma qual?

Tes. Quella di farmi
Dite più degno.

Aria. E come?

Tes. Il giogo infame
Scuota per me la sventurata
Atene.

Aria. Ah Teseo, che dirai? Sai pur
qual rischio
Costi l' ardita idea. Con tal
pensiero
Puoi vantar d' esser mio? Ah,
se tu m' ami,
Lascia sì vano ardir. La Gre-
cia tutta
Non vale un tuo periglio; e se
tu sei

La

og for at siige mig det, som kand lyk-
salig giøre alle mine Dage: Saa siig
mig at du gif Min bort, og kommer
Min igien.

Thes. Din gif jeg bort, og Din kommer jeg
tilbage: Kærlighed drog mig paa nye
til Ereta, og foruden Kærlighed, Ære.

Ariad. Men hvad for en Ære?

Thes. Den at giøre mig dig meere værdig.

Ariad. Og hvorledes dette?

Thes. Det ulyksalige Althenen afkaster ved mig
sit skammelige Blag.

Ariad. Ach Theseus, hvad ville jeg siige?
Du veed jo hvad Fare dette forbønne
Hiernespind foster. Ør du vel med
slige tanker bryte dig af at være min?
Ach dersom du elsker mig, saa lad fare
et saa forfængelig Mod. Det heele
Grækenland er ikke værd at du skulle
engang vove dig derfor; Og dersom du
er mit Liv, og min Skat, saa betenk for

ATTO I.

La mia vita, il mio ben, deh
pensa, o caro,
Che viver senza te più non fa-
prei,

Ricordati, ben mio,
Che se i la mia speranza,
Ma questa tua costanza
Tremare il cor mi fà.

Pensando a qual cimento
Volgila inente audace,
La sua primeera pace
Più l' alma mia non ha.
Ricordati &c.

SCENA V.

Teseo, poi Alceste, che sbarca da un Palischermo.

Tes. Bella, che mai dirai, quando
tu sappi
Che di Minosse, e non d' Archeo
sei figlia?
Perdona, s' iot' ascondo,
Per

alting, O Elskelige, at jeg ikke kand leve
meere, naar jeg skal være dig foruden.

Kom ihu, min Skat, at du er
min Forhaabning; Men
denne din Standhaftighed
kommer mit Hierge til at
skælve.

Forandre dit forvovne Gemht
ved at betænke hin Fristel-
se, mit Hierge har ikke sin
forrige Roelighed meere.

Kom ihu ic.

Femte Scene.

Theseus, derefter Alcestes, som stiger i
Land af en Baad.

Thes. Hvad vil du vel siige, min Smukke,
naar du faaer at viide at du er en
Daatter af Minos, og ikke af Ar-
chon? Forlad, om jeg for at tiene min
Ricer.

Per servir al mio amore;
 Per giovare alla Patria, il grande arcano. *(vedendo Alceste.)*

Alc. Ma questi non è Alceste!
 E qual fortuna *(Alceste sbarcato, s'accorge di Tegeo.)*

Fà incontrarmi in Tegeo?
 Dov'è la mia Laodice?

Tes. Ah che mi chiedi?

Alc. Conferma il tuo silenzio i miei spaventi.

Dunque tra l' altre Vittime infelici

Sarà Laodice ancor del Mostro infame

Destinata a faziar l' ingorde brame?

Tes. Forse non lo farà. Tegeo non venne

Semplice spettator di tal sciagura.

Alc. Che? Tu esporti per me? Raison non vuole,
 Non lo soffre il dover. Della mia bella

La

Kærlighed, og for at hælpe mit Fæderneland fortier den store Hemmelighed for dig. (Idet han bliver Alcestes vær.)

Men er ikke dette Alcestes!

Alcest. Og hvad for en Lykke

(Alcestes som er kommen i Land bliver Theseus vær.)

Fører mig Theseus i Mode? Hvor er min Laodice?

Thes. Ach hvad er dette for et Spørsmaal?

Alcest. Din Taushed bekræfter min Erfælt. Skal da endogså Laodice beskifkes til at mætte det skammelige Dyrsgaardige Begærighed?

Thes. Maaske hun skal blive befriet derfor, Theseus er ikke kommen som en blot Tilsuer af slig en Ulykke.

Alcest. Hvad? Du skulle udsette din Faren for mig? Fornuften vil ikke saa, og Sømmelighed taaler det ikke. Jeg
E s har

La salvezza tentar solo degg'io.
 Ho valore a pugnar, meco ho
 un gran core:
 E se tutto mancasse, ho meco
 Amore.

Tes. Per essere felice,
 Sia più cauto l'ardir. Tu vieni
 in Creta,
 Io ti precedo. Il zelo della Pa-
 tria
 Vuol consiglio miglior. Spera,
 e sia teco
 Il tuo tenero amore;
 Ma non sia disperato, e non sia
 cieco.

Quell' ardir, che in me s'ac-
 cende,

Che mi guida al gran ci-
 mento,

Altre voci non intende

Che di gloria, e di valor.

Nel

har Mod til at striide, jeg besidder et
højt Hjerte; Og dersom alt andet fej-
lede, saa besidder jeg Kærlighed.

Thes. Naar man vil være lykkelig, maa man
gaae forvarlig til Bærks med sin
Dristighed. Kom du med til Creta,
jeg gaaer i Forvejen derhen. Midt
Kærlighed for Fæderne landet udfordrer en
bedre Skionsomhed. Haab, og lad
din ømme Kærlighed være med dig,
men den maae ikke være fortvivlende,
eller blind.

Det Mod som opkommer i mit
Bryst, og som bringer
mig til den store Prøve
agter ikke paa andet end
Ære og Tapperhed.

Med-

Nel ferir quel Mostro infido,
 Darà forza al braccio mio
 La pietà del patrio lido,
 Non un folle, cieco amor.
 Quell' &c.

SCENA VI.

Portici, che introducono al
 Tempio di Giove.

*Tauride, e Laodice con le Donzelle
 Ateniesi, e Guardie.*

Taur. Qui la Vittima prima infra di
 voi

Sceglier, Laodice, or or dovrà
 il Destino.

Laod. Scelgasì pur: non vedo in quelle
 fronti

Debil pallor, nè in me vil tema
 io sento.

Taur. Eh sii più saggia. In mezzo a'
 mali tuoi

Te ne recco lo scampo.

Laod. E quale?

Taur.

Medliidenhed over mit Fæder-
neland, og ingen daarlig,
eller blind Kicerlighed skal
sætte Styrke til min Arm
naar jeg fælder hin nemine
Ulyhre.

Det Mod ic.

Ejette Scene.

Hvælvinger hvorigiennem man
gaaer til Jupiters Tempel.

Tauride, og Laodice med de Atheniensiske
Jomfruer, og Vagten.

Taur. Laodice, her skal nu Skæbnen straxen
udvælge det første Offer bland eder.

Laod. Lad funs vælge: Jeg seer ingen skæb-
belig Bleeghed i disse Ulysfigter; en hel-
ler fornemmer jeg nogen nedrig Frygt
hos mig.

Taur. Handle du funs meere viiseligen. Gaa
skal jeg skaffe dig Udfugt midt i din
Ulykke.

Laod. Og hvad for Udfugt?

Taur.

Taur. Io t' amo.

Laod. Non più, non più, che l'amor
tuo m' offende.

Taur. Laodice, ascolta.

Laod. Parla. Se tu vuoi
Dirmi, che il Cielo irato
Tuoni sovra di me, che in preda
al Mostro
Tutte n' andremo, ed io forse
la prima,
Parla, t' ascolterò; ma se vuoi
dirmi
L' idee superbe, e le speranze
audaci
Del tuo barbaro amor, Tauri-
de, taci.

Taur. Sí, tacerò; ma del silenzio mio
Non ti fidar. Te n' avvedrai
tra poco
Che sia voler d'un core
Gli affetti limitar, sprezzar l'
amore. (*in atto di partire.*)

SCE-

Taur. Jeg elster dig.

Laod. Tal ikke meere, hold op, thi din Kærighed fortørner mig.

Taur. Hør Laodice.

Laod. Tal. Dersom du vil sige mig, at den fortørnede Himmel vil tordne over mig, at vi skal alle gaae hen at blive til Knob for det vanskabte Dyr, og jeg maaſſee ſkal være den første, faa tal, jeg vil høre dig; Men vil du sige mig dine ſtolte Tanker, og dine dristige Forhaabninger om din barbariske Kærighed, faa tie; Tauride.

Taur. Ja, jeg vil tie; Men ſtoel ikke paa min Taushed. Du ſkal om en foje Tid blive vaer hvad det er at ville indſkrænke et Hiertes Tilbøjeligheder, og at foragte Kærighed.

(I det han vil gaae bort.)

Gyven-

SCENA VII.

Minoſſe con Guardie, Arianna, Teſeo da un lato, Alceſte dal’ altro, edetti.

Min. Son le Vittime pronte?

Taur. Eccone, o Sire.

Alc. (Ah Laodice, in qual punto
(*nel veder Laodice.*)

Qu’ti riveggo?)

Laod. Come

Qui giunſe Alceſte? (a *Tef.*)

Tef. Ei pér te venne.

Alc. (Oh Dei.

Movetevia pietà.)

Min. Chi è quell’ ignoto? (vedendo
Alceſte.)

Taur. Nol vidi più.

Min. Stranier dimmi chi sei?
(ad Alceſte.)

Alc. In Grecia nacqui, e me qui trasse
il caſo.

Min. Se il caſo qu’ti guida,
L’ arbitrio anche del caſo a teſi
dia.

Tu

Shvende Scene.

Minos med Vagten, Ariadne, Theseus
paa den ene Side, Alcestes paa den
anden Side, og de forrige.

Min. Ere Offerne bereede?

Taur. Her ere de, O Konge.

Alcest. (Ach Laodice, i hbad for et Øyeblik
(i det han seer Laodice)
seer jeg dig her igien?)

Laod. Hvorledes kom Alcestes her?
(til Theseus.)

Thes. Han er kommen for din Skyld.

Alcest. (Ach Himmel, bevæges dog til Medlis-
denhed.)

Min. Hvem er denne ubekendte?
(i det han seer Alcest.)

Taur. Jeg har ikke set ham tilforn.

Min. Udlænding, siiig mig hvem du er?
(til Alcestes.)

Alcest. Jeg er fød i Grækenland, og dette Zil-
fælde har draget mig herhvid.

Min. Dersom Zilfældet fører dig hid, saa
skal ogsaa Udfaldet sættes til dig. Du
D
skal

- Tu dall'Urna estrarrai chi delle
sette
Esposta al Mostro oggi la prima
sia.
- Alc.* (A quale ufficio mi destini, o
Cielo!) (*Alceste va ad
estrarre il biglietto dall'
Urna.*)
- Aria.* (M' ingombra tutta l'alma un
freddo gelo.)
- Alc.* Ecco l'estratto nome.
- Min.* Teseo lo legga.
- Tes.* (Misero Alceste!
Sventurata Laodice!)
(guardando *Alc.* e *Laod.*, dà
il biglietto a *Min.*)
- Laod.* Ah quel tuo sguardo
Disse quel che mi taci, Io quella
sono.
- Tes.* Pur troppo è ver.
- Min.* Laodice. (*legge il biglietto
datagli da Tes.*)
- Laod.* Ecco Laodice.
- Min.* Sotto l'Ara di Giove
Il suo nome s'appenda, e se in
brev' ora
- Non

ſkal udtræffe Loddet, hvem af de syv
der ſkul være den første at udlægges for
Dyret.

Alcest. (Eil hvad for en Forretning beſtiller
du mig, o Himmel!)

(Alceſtes gaaer hen at udtrække
Seddelen af Urnen.)

Ariad. (En fold Gyſen overgaaer mit gandske
Blod.)

Alcest. See her er det uddragne Navn.

Min. Lad Theseus læſe det.

Thes. (Stakkels Alceſtes! ulyſſalige Laodice!)
(Han leverer Sedlen til
Minos, ſeende til Alceſtes
og Laodice.)

Laod. Ach dette dit Dykast har sagt mig hvad,
ſom du fortier for mig. Det er mig.

Thes. Det er desværre alt for sandt.

Min. Laodice! (Han læſer Seddelen
ſom han er blevet levet af Theseus.)

Laod. See her er Laodice.

Min. Lad hendes Navn blive opſtaaet under
Jupiters Ulter, og dersom der ikke in-

Non v'è chi a' noti rischj
 Si cimenti per lei. Laodice
 morrà. (*parte verso il Tempio con Tauride.*)

Laod. Compagne, addio. Vi sia men
 crudo il Cielo.

Arianna - - (*abbraccia una delle Donzelle Ateniesi, che sono condotte via.*)

Aria. Laodice, in questo amplexo,
 Forse ultimo per noi, l'affanno
 mio

Dirti non sò; povera amica,
 addio. (*parte verso il Tempio.*)

Laod. Teseo, a morir io vado:
 Tu resta, e pensa - -

Tes. Nò, tutte non sai
 Le tue vicende ancor. Spera.
 Vivrai. (*parte verso il Tempio.*)

SCE-

den et fort Øyeblit findes nogen der vil forsøge de bekendte Farligheder for hende, skal Laodice døe.

(Han gaaer bort til Templen med Tauride.)

Laod. Farvel mine Camerader. Himlen være eder meere gunstig, Ariadna = = =

(Hun omfavner een af de Athens niensiske Fruentimmer, som bliver ført bort.)

Ariad. Laodice, jeg kand ikke udsigte dig min Bedrøvelse ved denne Omfavnsel, der maaske er den sidste for os; Stakels Veninde, Farvel. (Hun gaaer bort til Tempelen.)

Laod. Theseus, jeg gaaer hen at døe: Bliv du tilbage og tænk = = =

Thes. Nej, du veed endnu ikke alle dine Hændelser. Vær ikke mistrostig. Du skal leve. (Han gaaer og hen til Templen.)

SCENA VIII.

Laodice, e Alceste.

- Laod.* Mi lascia, e viver deggio?
Alc. Laodice, non temer. Se il tuo
bel nome
Dall' Urna trassi, io la tua vita
ancora
Dal periglio trarrò.
Laod. Lascia ch' io mora.
Alc. Io lasciarti perir? Che dici! In
petto
Ho valore che basta,
Ad onta del Destin fiero, e ri-
belle,
Di recare per te guerra alle stel-
le.

O sia pur barbaro
L'avverso Fato,
O torni placido
Il Cielo irato,
Timor non ho.

Pur

Ottende Scenе.

Laodice og Alcestes.

Laod. Han forlader mig, og jeg skal endda beholde Livet?

Alcest. Frugt ikke Laodice. Har jeg end udtrækket dit deylige Navn af Urnen, saa skal jeg og endnu uddrage dit Liv af Farren.

Laod. Lad mig kuns døe.

Alcest. Jeg skulle lade dig omkomme? Hvad siger du! Jeg har Mod i mit Bryst der endog er i Stand til, før din Skyld at fore Krig med Himmelnen, og dette til Ervds for den grumme og rebelliske Skæbne.

Jeg frygter ikke, enten den forvendte Skæbne viiser sig meere barbarisk, eller om den, fortørnede Himmel lader sig tilfreds stille igien.

Pur che l'amabile
 Mio caro bene
 Poteſſi togliere
 Dalle Catene,
 Lieto farò.

O ſia &c.

SCENA IX.

Laodice.

Giusti Dei , chi mai vide
 Un' anima infelice
 Al par di me ? Tutto congiura il Cielo
 A' danni miei. Ma delle mie fventure
 La fventura più grande è , ch' io non
 posso
 A Teſeo l' idol mio
 Tutti scoprire i miei tormenti. Io l' amo;
 E vicina a morir , vorrei che almeno
 Ei ſapelle il mio duol. Contenta allora
 Quell' alima mia ſenza ſpavento, o tema,
 Incontreria la ſua ſciagura eſtrema.

Fra

Men jeg vil være glad, om jeg
kunns kunde tage min elskede-
lige Ficere Skat, ud af sine
Baand.

Jeg frygter ic.

Riende Scene.

Laodice.

Reisfærdige Himmel! hvad har vel seet saa u-
lykkelig en Giel som jeg? Den gandiske
Himmel forsøer sig til min Undergang. Men
den største af alle mine Ulykker er, at jeg ikke
kand aabenbare alle mine Viinsler for Thesus
min Skat. Jeg elsker ham: Og nu jeg staar
færdig at døe, ville jeg at han i det ringeste
vidste min Sorrig. Gaa skulle denne min
Giel uden Forfækkelse og Frygt gaae sin yder-
ste Ulykke i Møde.

D s

Denne

Fra tanti martirj
 Quest' alma dolente
 Trafigger si fente,
 Ristoro non ha.

Ma lieta sarei,
 Se pure il mio bene
 Di tante mie pene
 Sentisse pietà.

Fra &c.

SCENA X.

*Minoſſe, Arianna, e Teſeo dai Portici
 del Tempio.*

Min. A Laodice toccò l' infausta
 forte,
 Ritrattarla non lice.

Tef. Dunque non lice a chi ha virtude
 in ſeno,
 Farne prova, o Signor?

Min. Sì, lice, e giova.

Aria. Oh Ciel! Che fai?

Tef.

Denne bedrevede Sicel føler sig
at gienneinbores , og
har ingen Vedergængelse,
blandt saa store Piimler.

Men jeg ville være glad, dersom
min Skat dog ville bevæ-
ges til Medlidenhed over
mine saa store Smarter.

Denne ic.

Tiende Scene.

Minos, Ariadne, og Theseus som kom-
mer ud af Hvelvingerne fra
Templen.

Min. Den ulykkelige Skæbue faldt paa
Laodice , og det er ikke tilladt at
falde sligt tilbage.

Thes. Saa er det da ikke heller tilladt , O
Herre, for den som har Mod i Hjertet,
at sætte en Prøve derpaa ?

Min. Jo , dette er tilladt , og Fand. hielpe.

Ariad. Ach Himmel ! hvad tager du dig for ?

Thes.

Tes. Per Atene m' espongo. A tutti
aperta
Da te fù questa strada: io qui la
tento.

Min. E' ver. Sì decretò, ch' ove s,
esponga
Per le Vittime un forte al gran
cimento,
Si accetti; e quando ei vincitor
rimanga,
Sian queste in libertà, né più si
astringa
A nuovi ostaggi, e al suo tribu-
to Atene.

Tes. Quel forte io son, che mi pre-
sento.

Min. E sai
A quanti tu dovrai
Rischj esporre il tuo ardir.

Tes. Guida il Ciel mi farà.

Min. Lo speri in vano.
Ma pur ti sia concesso
Il tutto superar. Come potrai
L'invulnerabil figlio
Di Vulcano atterrare?

Tes.

itti   Thes. Jeg bover mig for Athenen. Du har
aabnet denne Dey for alle og enhver:
Jeg forsøger den nu her.

la
s,
an
or
i si
u-
e-

Min. Det er sandt. Der er besluttet, at
dersom en mandig Helt udsætter sig den
store Prøve for Slagt-Offerne, saa
skal han antages dertil; Da naar han
bliver Overmand, skal disse komme paa
frie Fod, og Athenen vil være mere
forbunden, at sende nye Gidsler eller
dens sædvanlige Skat.

Thes. Jeg er den Mandige, som fremstiller
sig.

Min. Veed du ogsaa hvor mange Farer du
har at udsætte din Mandighed.

Thes. Himmelten skal være min Ledfagere.

Min. Det hanber du forgives. Men om
du end bliver saa lykkelig at overstride
alt dette, hvorledes skulle du vel kuns-
ne følde den haarde Vulcani Son?

Thes.

Tes. Nulla ciò mi sgomenta.

Min. Ebben, se'l vuoi,
Più degna opra per te sceglier
non puoi;

Aria. Signore, al gran periglio
Si esponga alma volgar, non
Regio Figlio.

Min. Ma s' io lo vieto, Atene
Dir potrebbe, ch'io chiusi
Con arte rea di sua salvezza il
varco - -
Nò; s'accetti. S'ei vince; un
Regio braccio,
Che liberi vi renda,
D'Atene fia fregio maggior. Se
poi
Che al cimento soccomba il Ciel
permette,
Più fastose n'andran le mie ven-
dette. (parte.)

Thes. Derfor er jeg slet ikke bange.

Min. Vel an, dersom du vil dette, da kand
du ikke vælge en Gierning som kand
være dig meere anstændig . . .

Ariad. Herre, lad en gemeen Mand udsætte
sig den store Fare, og ikke en Konge-
lig Son.

Min. Men dersom jeg er derimod, kunde
man siige i Athenen, at jeg med et
listig Paafund havde tillukt Degen til
din Frelse . . . Nej, han bør an-
tages. Dersom han vinder; kand
den Kongel. Arm, som skaffer eder
Frihed være Athenen til desto større
Ære. Men dersom endelig Himmel-
sen tillader, at han skulle bukke under
i Proven, skal min Hevn derefter
fuldbyrdes med største Pragt.

Elleh-

SCENA XI.

Arianna, e Teseo.

Aria. Volesti alfin, volesti
Nel tuo rischio i miei mali, e tu
sei mio?

Teseo. Alla gloria l'amore in me non
cede.
Cercai per essa il campo, ed
ugualmente,
Per poter farti mia, cara, il cer-
cai.

Aria. Forse per farmi tua? Tua già
non sono?
Tua dal mio Génitor non puoi
sperarmi?

Teseo. Serbo un arcan, che puote
Far misero il mio amor, quando
si scuoprà.

Aria. Arcani ad Arianna? Ah chi ben
ama,
Non vanta arcani.

Teseo. Oh Dio! Perir così dovrà Lao-
dice?

Aria.

Ellevte Scene.

Ariadne, og Theseus.

Ariad. Ville du endelig, ville du endog min
Ulykke til din eegen Fader, er du
min elskelige?

Thes. Kærlighed viiger ikke Æren hos mig.
Formedelst samme har jeg udbalgt at
kæmpe, og tillige før at vinde dig,
Elskelige, har jeg sagt det.

Ariad. Maaskee for at vinde mig? Er jeg da
ikke allerede din? Og kand du ikke
haabe at erlange mig hos min Fader?

Thes. Jeg fortier en Hemmelighed, som funs-
de giøre min Kærlighed ulykkelig, naar
den blev aabenbaret.

Ariad. Hemmeligheder for Ariadne? Ach den
som elsker oprigtig, maae ikke prale med
Hemmeligheder.

Thes. Ach Hinimel! skal Laodice saaledes
omkomme.

E

Ariad.

Aria. Vidi, vidi il tuo volto
 Impallidir sulla sua forte
 Pietà mi pàrve. Or se per lei
 crudele
 Meco tu sei; dirò - - Dir
 nol vorrei,
 Dirò, che tu mi sei forse infe-
 dele.

Tes. Nò, non lo dir. Quanto la Pa-
 tria iot'anio.

Aria. M'ami, e a perder ti vai? Nò,
 non è questa
 Prova di un vero amor; ma se
 ancor m'ami,
 Se fedele mi sei,
 Se la Patria t'è cara,
 Se il Genitor ti muove;
 Vanne, raffrena i spiriti tuoi vi-
 vaci,
 Rinunzia al campo. Oh Dio!
 Mi guardi, e taci?
 Tu mi guardi, e ti confondi;
 Tu sospiri, e non rispondi!
 Dimmi almen, se quel
 sospiro
 Fosse un segno di pietà;

Si

Ariad. Jeg saae, jeg saae dit Ansigt falme ved Lov-Erækningen. Mig syntes du blev rort af Medlidenhed. Dersom du nu, for hendes Skyld, er haard mod mig, saa vil jeg siige . . . Jeg ville ikke siige det, vil jeg siige, at du maastee er mig utroe.

Thes. Nej, siiig ikke dette. Jeg elsker dig saa højt som mit Fæderneland.

Ariad. Du elsker mig, og gaaer endda hen at sætte Livet til? Nej, dette er ingen Probe paa en oprigtig Kærlighed; Men dersom du endnu elsker mig, og er mig troe: Dersom du elsker Fæder-
nelandet, og dersom min Fader rører
dig, saa gaf, styr din opbakte Geist,
siig dig fra at kæmpe. Ach Himmel! du seer paa mig og tier?

Du seer paa mig, og bliver forvirret; Du sukker, og svarer mig ikke; Siig mig i det ringeste, om dette Suf skulle maastee være et Tegn til Medlidenhed.

Sì, ben mio, ti leggo in volto
 Che per me ti parla Amore;

Nè tranquillo è il tuo bel
 core,
 Meditando infedeltà.

Tu &c.

SCENA XII.

Teseo.

Empia, crudel fortuna,
 Orsù tutti raduna a danno mio
 Tutti i disastri insiem, non mi sgomento;
 E di combatter teco io non pavento.

Freme intorno irato il vento,
 Nube oscura invola il giorno;
 Odo voci di spavento

Per le valli risuonar.

Ma

Ja, min Skat, jeg læser i dit
Ansigt at Kærlighed er
min Talsmand hos dig;
Og dit reene Hjerte er ikke
roelig, eftersom det ønsker
paa Utroestab.

Du seer ic.

Tolvte Scene.

Theseus.

Nu velan haarde og grumme Lykke, foreen
alle Ulykker tilliige, til min Fordærvelse,
jeg forfærdes ikke; Jeg frygter og ikke for at
striide med dig.

Den oprørte Wind suser alleveg-
ne omkring mig, den mør-
ke Sky tager Dagen bort;
Jeg hører Forstrækkelses
Røster at give Gienlyd i
Dalene.

ATTO I.

Ma non teme il mio coraggio ;
Ma sicuro io volgo il ciglio ;
E maggior d' ogni periglio
Vò col Fato a contraffastar.

Freme &c.

Fine dell' Atto Primo.

AT-

Men min Tapperhed hær ingen
Frugt; Jeg lader mine
Dyne i Tryghed løbe om-
kring; Og gaaer hen at
striide med Skæbnen der
er større end ald anden
fare.

Den oprørte ic.

Ende paa den første Act.

Dinden

ATTO SECONDO.

SCENA I.

Galleria con Gabinetti.

Teseo, ed Alceste.

Alc. Per Laodice, e per me dunque
in periglio
Sarà Teseo?

Tes. Temuove amor; me pure all'
armi ei chiama.

Alc. Ami forse Laodice?

Tes. Nò, mio fido: Arianna è il mio
bel fuoco.

Alc. Perchè dunque t' esponi?

Tes. Odi. Sai che Minosse appena
uscita
Alla luce del dì, perdè una Fi-
glia?

Alc. Rapita a lui da Atene

Tes. Anzi da Archeo.

Archeo, che a noi congiunto
D'affetti, e d'arini era nemico
a Creta,

Alc.

Enden Act.

Første Scene.

Et Gallerie med Gabinetter.

Theseus og Alcestes.

Alcest. **S**aa skal da endelig Theseus være i Fare for Laodice og for mig ?

Thes. Kærlighed rører dig , men mig falder den til Daaben.

Alcest. Elsker du maaskee Laodice ?

Thes. Nej , min troe Ven , Ariadne er den som jeg oprigtig elsker.

Alcest. Hvorfore bover du dig da saa yderlig ?

Thes. Hør engang. Ved du ikke at Minos mistede en Daatter strax efter Fodselen ?

Alcest. Som blev ham bortsnappet af de Athener.

Thes. Af Archon rettere at sige. Archon vores Allierede baade af Sindelav og Styrke var en Fiende af Creta.

Alc. E de il' uccise?

Tes. Nò, qual sua nudrilla?

Alc. E dov' è questa Figlia?

Tes. In Arianna,
Bramo di farla mia; ma pur d'
Atene
La libertà desio.
Salvare una vittoria
Può la mia Patria, e darmi l'idol
mio.

Alc. Ma se l'avverso Cielo

Tes. Volesse il mio cader? Tu, ami-
co, allora
Laodice all'amor tuo salvar po-
trai
Col prezzo d' Arianna. Io sol
ti chieggio,
Che tu dica al mio ben quanto l'
amai.

Alc. Ah se tu m' ami, a me lascia il
cimento.

Tes.

Alcest. Og han omkom hende?

Thes. Nej, han opfostrede hende som sit Barn.

Alcest. Hvor er da denne Daatter?

Thes. Hun lever i Ariadne. Jeg attræer efter at gisre hende til min Eyendom; Men jeg begærer tillige Athenens Frihed. En Geyer kand frølse mit Fæderneland, og give mig min søde Sicel.

Alcest. Men dersom den vrede Himmel . . .

Thes. Ville mit Fal? Saa kand du, min Ven, frølse Laodice til din Kicerlighed, med Prisen af Ariadne. Jeg beder dig alleeneste, at du vil sige til min Skat hvor høyt jeg har elsket hende,

Alcest. Ach dersom du elsker mig, saa overlad mig Kampen.

Thes.

Tes. Non posso amico: il campo è
mio: se il rischio
A vincere il mio corfusse ba-
stante,
Non faria cor d' Eroe, nè cor
d'amante.

(parte.)

SCENA II.

Alceste, ed Arianna.

Alc. Per Laodice speriam. Ma dell'
amico

Mispaventa il cimento, e il suo
valore

Aria. (Alceste è qui; si cerchi
Di metterlo all' impegno.) Il
suo Campione

Laodice avrà, lo sai?

Alc. Sì, obella, e fia Teseo.

Aria. Lo difendano i Dei: ma quanto
duolo

Ad Egeo costerà del Figlio il
zelo.

Alc.

Thes. Nej, det fand jeg ikke, min Ven:
Striden hører mig til: Dersom Gas-
ren var mægtig at overvinde mit Hier-
te, da skulle det ikke høre en Helt til,
mindre en Friere.

(Han gaaer bort.)

Anden Scene.

Alcestes og Ariadne.

Alcest. Vi kand have Forhaabning om Laodice. Men jeg forærdes over min Vens Strid, og hans Tapperhed.

Ariad. (Her er Alcestes; Jeg maa føge at bringe ham til Hemmet.) Laodice skal have sin Helt, det veed du maaske vel?

Alcest. Ja jeg veed, min Smukke, og det bliver Theseus.

Ariad. Himmelten beskyrme ham: Men hvad vil det ikke koste Ægeus ifor Sorrig, denne hans Sons Midkærhed.

Alcest.

Alc. Non è sempre al valor nemico il Cielo.

Aria. Sempre loda gli audaci,
Chi stà fuor di periglio.
E pur se fusse a me concesso, al Regno
Serbar vorrei tal Prence, al Padre il Figlio.

Alc. Teseo per me risponda. Ah che non dissi,
Perchè il campo ei cedesse; ma costante
Me'l negò, e risoluto
Mi protestò, che stimolo al suo core
Oltre il zel della Patria era l'amore.

Aria. L'amor! (Perduta io sono)

Alc. Sì, l'amore, o Arianna; allora io tacqui,
Perchè troppo s'vede,
Che alla forza d'Amore ogn'altra cede.

Alcest. Himmelnen er ikke altid forsternet over
Tapperhed.

Ariad. Den som er uden for Faren lover altid
de dristige. Dersom det kuns stod til
mig, ville jeg bevare saadan en Prins
for Riget, og en Son for sin Fader.

Alcest. Theseus fand svare i mit Stæd. Ach
har jeg vel ikke sagt, hvorfore han ej
ville afstaae Striden; Men han næg-
tede mig det bestandig, og bevidnede
reent ud for mig, at Rærighed for-
uden Midkærhed for Fædernelandet,
var en Tilskyndelse i hans Hierste.

Ariad. Rærighed! (Jeg er forløren.)

Alcest. Ja, Rærighed, eller Ariadne; Derso
paa tav jeg stille; Thi man seer alt for
vel, at ald anden King viiger for Rær-
igheds Magt.

Gli affetti teneri
 D'un fido amore,
 Se un'alma accendono
 Nel dolce ardore
 D' una beltà:

Per lei non curasi
 L' irata forte,
 Benchè terribile;
 Per lei la morte
 Orror non ha.

Gli &c.

SCENA III.

Arianna, poi Minosse, e Tauride.

Aria. Il soccorrer Laodice
 Dunque è impegno d' amor.
 Perchè . . . Ma viene
 Tauride qui col Re. Là miri-
 tiro,
 Per celare a costoro il mio mar-
 tiro. (*si ritira in disparte.*)

Min. Dov' è Laodice?

Taur.

Dersom en oprigtig Kierlig-
heds bløde Tilbørelighed
antænder en Sjæl i den
søde Brynde til en Skønhed.

Saa agter man ikke den forbi-
strede Skæbne, endskønt
den er forskrækkelig; Og
Døden har ingen Skræk
forniedelst samme.

Dersom ic.

Tredie Scene.

Ariadne, derefter Minos, og Tauride.

Ariad. Saa er da Kierligheds Pligt at kom-
me Laodice til Hjelp. Hvor-
fore = = , Men der kommer Tauride
med Kongen. Jeg viger her tilsidé,
for at skjule min Sorrig for dem.
(Hun gaaer tilsidé.)

Min. Hvor er Laodice?

F

Taur.

Taur. Qui ben custodita
Oror verrà.

Min. Si traggia
Pria col solito rito
All' Ara Sacra, e là qual rea s'
asperga
Di quella che l'aspetta onda fu-
nesta.

Aria. (Barbari cenni.)

Taur. Io stesso vuo condurla
Vittima, e voto, onde a morir
poi vada.

Min. Vincitor già ti credi, e il suo
Campion
E' pieno di valor.

Taur. Non quale io sono.

Min. (Vanti superbi!)

Taur. E puoi temer, ch'ei vinca?
Come saprà, che non s'abbatte
il Mostro,
Se le fauci di lui non passa il
brando?
Senza un filo, che'l guidi
Dal varco al centro, e poi dal
centro al varco,

Come

Taur. Nu skal hun straxen komme herhid vel bevogtet.

Min. Lad hende først henføre til det hellige Alter, og lad hende der, som velfortjent, bestanke med det dødelige Vand som bier hende.

Ariad. (Barbariske Befaling.)

Taur. Jeg vil selv føre hende derhen, som Slagt- og Sæverbindings-Offer, hvorfra hun siden kand gaae hen at døe.

Min. Du bilder dig allerede ind at Stære Sæver-Herre, og hendes Helt er dog fuld af Styrke.

Taur. Ikke soin jeg.

Min. (Stolte Pralerier!)

Taur. Og kand du vel frygte, at han skulle vinde? Hvorleedes veed han, at det vanskabte Dyr ej kand føldes, dersom Kaarden ikke kommer til at gaae igien-nem Struben? Hvorleedes vil han finde ud af den mørke Labyrinth; uden ved Hjælp af en Traad, som kand beve-leede ham fra Ændgangen til Middels Puncten, og siden igien fra Middels

Come uscirà dal cieco laberinto?

Ma vinca il Mostro, e n' esca!

A me poi venga:

Non sà, che contro l' armi ancor più forti

Oltre il mio gran vigor, difeso
io sono

Da questo, che micinge

Del mio gran Genitor lavoro, e
dono.

Aria. Quanto vi deggio o Numi. Ho
tutto inteso. *(si ritira non
veduta.)*

Min. Va'dunque, e vinci, abbian da
te riposo

L'ombre de' figli, e pace abbia
il cor mio.

Taur. Venga l'Eroe, cadra. Sò qual
son io.

(parte.)

SCE-

Puncten til Udgangen? Men overvinder han end Dyret, og kommer ud igien. Gaa lad ham kuns komme siden til mig: Han veed ej, at jeg foruden min store Styrke endnu er færvaret, endog imod de allerstærkeste Vaaben, ved dette Belte som min store Fader har gjort, og givet mig.

Ariad. O Himmel, hvor stor Tak er jeg ikke dig skyldig. Jeg har hørt det altsammen. (Hon gaaer af Veyen uden at blive seet.)

Min. Gaa gak da, og vind Geyer, lad mine Berns Geister ved dig erlange Hvile, og mit Hjerte sin Roe.

Taur. Lad Helten indfinde sig, han skal falde. Jeg veed hvad jeg formaaer.
(Han gaaer bort.)

SCENA IV.

Tauride, Laodice fra le Guardie, ed Arianna in disparte.

Taur. Voglio salvar Laodice,
S'ella ascolta, il mio amor. Ecco.
cola.

Vieni, o Laodice; e voi
(alle Guardie, che si ritirano in disparte.)

Là m'attendete. Oh qual pietà
mi fai!

Laod. Sarebbe a' mal i miei dolce ristoro
D'ogn' altro la pietà. La tua
non curo.
Anzi sdegno mi reca.

Taur. E così ardita
Ti rende il tuo Campion?

Aria. (Ah Teseo ingrato!)

Taur. Vieni. (volendo affrettar, che
lo siega.)

Laod. Indietro.

Taur.

Gierde Scene.

Tauride, Laodice omgiven med Vagten,
og Ariadne assides.

Taur. Jeg vil frelse Laodice, dersom hun
hører min Kicerlighed. Men see
der er hun. Kom Laodice; og I
(til Vagten, som gaaer til side.)
bier mig hisset. Ach hoor ynkies jeg
ikke over dig!

Laod. Enhver andens Medslidenhed ville være
mig en sod Vedergænge i min Ulyk-
ke. Men din agter jeg intet om, den
suarere opvækker mig til Vrede.

Taur. Og din Helt gør dig saa forbøven?

Ariad. (Ach utaenkemelige Theseus!)

Taur. Kom. (Han vil skynde paa, at
hun skal følge ham.)

Laod. Blib tilbage.

Taur. Qual braccio
Toglierti a me potrà?

Aria. Queld' Arianna: (*si fà avanti.*)
Come ostaggio d' Atene io n'
ho il potere,

Taur. (Cedo a malgrado mio.) Guar-
die, costei
All'Ara Sacra conducete, e dia
Ivi principio alla vendetta mia.
(*parte.*)

SCENA V.

Arianna, e Laodice.

Aria. Me rispettate. Or ora a voi
la rendo. (*alle Guardie,*
che si erano avanzate,
e si ritirano.)

Tu nel tuo Eroe confida;
Illeso serberallo, Amor lo guida,

Laod. (Noto è l'amor d' Alceste!)
Io questo zelo almen deggio a
chi m'ama,

Aria.

Taur. Hvad for en Arm skal vel kunne tage
dig bort fra mig?

Ariad. Det kand Ariadne. (Hun træder
frein.)

Som Gidsel fra Athenen har jeg Magt
dertil.

Taur. (Jeg giver efter imod min Villie.)
Hør Soldater! denne fører I til det
hellige Alter, og lader giore der Bes-
gnydelsen til min Herre.
(Han gaaer bort.)

Femte Scene.

Ariadne og Laodice.

Ariad. Bruger Erbodighed for mig. Nu
overgiver jeg henide straxen til eder.
(Til Vagten som havde nær-
met sig, og gaaer bort
igien.)

Gorlad du dig paa din Helt: Kærli-
hed som er hans Ledsagere skal ogsaa be-
vare ham i skad.

Laod. (Det er fundbart med Allcetes hans
Kærlighed.) Denne Midkærhed er
jeg i det ringeste den skyldig som elsker
mig.

Aria. (Teseo infedel!) Dov'ei dites' acceſe?

Laod. In Atene.

Aria. (Ah crudel!) Quant'è ch' egli arde?

Laod. Da che mi vide, e crebbe amor negli anni.

Aria. Nè mai scemò il suo ardore?

Laod. Amor più forte,
Nè amante più fedel mai non si vide.

Aria. Felice te. (La gelosia m' uccide.)

Laod. Ma che prò? Tanta fede
Da me non ha in mercede
Altre che lode.

Aria. Che? Forse non l'ami?

Laod. Avvampo ad altro ardor.

Aria. Ne l' amerai
Allor che a te la vita avrà serbata?

Laod. Questo mio duol, ch' esser dovrà ingrata.

Aria.

Ariad. (Falske Thesus!) Hvor er han blev
ven forliefet i dig?

Laod. I Athenen.

Ariad. (Ach den grummie!) Hvor lang Tid
er det siden han blev forliefet?

Laod. Fra den Tid han saae mig, og Kær-
ligheden er tiltagen med Karenne.

Ariad. Da hans Hidsighed er aldrig formind-
skedes?

Laod. Aldrig har nogen seet stærkere Kærlig-
hed, eller en Enhver mere bestandig.

Ariad. Lykselig er du. (Jeg deer af Misun-
delse.)

Laod. Men hvad gavner det? Gaa stor en
Troestab har ingen anden Len hos
mig end Noes

Ariad. Hvad siger du? Maaskee du ikke el-
sker ham?

Laod. Jeg antændes ved en anden Tid.

Ariad. Vil du ikke elsker ham, naar han saer
frelset dit Liv?

Laod. Dette frænker mig, at jeg skal være
utaknemmelig mod ham.

Ariad.

- Aria.* (Giusta pena all'iniquo.)
 Or vanne, e spera. E' certo il
 voto mio
 Per la salvezza tua.
Laod. (Che mi salvi Teseo solo desio.)

Non sperid' atterrarmi -
 Il Fato mio tiranno,
 Nè sperid' involarmi
 L'usato mio valor.

Andrò costante a morte;
 Ma nell'estrema forte
 Sarò l'istessa ancor,
 Non &c.

SCENA VI.

Arianna, e Teseo.

- Aria.* Vuoi di più, cortradito? Al-
 ma ingannata
 Di', vuoi di più?
Tes. Mia cara, in quei belli occhi
 Veggo le brame tue: pietosa
 amante
 Fremi al periglio mio: lo sò.

Aria.

Ariad. (Det er en reisærdig Straf for den
Erveløse.) Haf nu, og vær trostig.
Mit Løfte er vis til din Frælse.

Laod. (Jeg begærer alleeneste at Æheseus
maade frælse mig.)

Tænk ikke, min tyranniske
Skæbne, at du kand øde-
lægge mig, og tænk ikke
at betage mig mit sædvan-
lige Mod.

Uforandret vil jeg gaae til Dø-
den; Ja jeg vil endog
være den selv samme i den
yderste Nød.

Tænk ikke ic.

Eiette Scene.

Ariadne, og Theseus.

Arcad. Vil du vel meere, du forraadde
Hjerte! Bedragne Hjerte, sig,
om du forlanger meere?

Thes. Jeg seer, min Allerkæreste, din Altræae,
i disse smukke Dyne: Du synes af
Brede, som en medlidende Elferinde,
over min Fare: Jeg ved det.

Ariad.

Aria. T'inganni.
 A me non cale, ingrato,
 Di un core disleale.
 Tutto detesto in te; ma più di
 tutto
 Odio l' audace amor, che a me
 tu vanti.

Tes. Cieli! Parla Arianna, e a Teseo
 parla?

Aria. Io parlo, e parlo a te.

Tes. Sentimi almeno.

Aria. Che vorrai dir?

Per farmi tua? Vorrai scoprir
 l' arcano?

Io già losò. Già parlò Alceste.
 E' vano.

Tes. Perdona, o bella, io per salvar
 Laodice,
 Ed Atene con lei, tacqui il se-
 greto.

Aria. Odio le colpetue, non già Lao-
 dice.

Di Teseo, non d' Atene io son
 nemica.

(Ma si salvi l' ingrato.)

Va'

Ariad. Du bedrager dig. Du utaknemmelige, det ligger mig ikke Magt paa et meeneedig Hjerte: Jeg bærer en Afsky for Alting hos dig; Men i Gyldenlighed hader jeg den dristige Kærlighed, som du snakker saa meget om for mig.

Thes. Himmel! Er det Ariadne som taler, og er det til Theseus hun taler til?

Ariad. Det er mig som taler, og det er dig jeg taler til.

Thes. Hør mig i det ringeste.

Ariad. Hvad vil du sige? Vil du aabenbare Hemmeligheden? Jeg veed den allerede. Alcestes har alt sagt mig den. Nu er det forgivernes.

Thes. Forlad mig, o Smukke, jeg har fortalt Hemmeligheden for at frølse Laodice og med hende Athenen.

Ariad. Jeg hader dine Forseelser, og ingen lunde Laodice. Jeg er en Fiende af Theseus, og ikke af Athenen. (Men man maae dog frølse den Utaknemmelige.) Gal kurs, og vind Geyer. Jeg skal

Va' pur, vinci. Ecco il modo:
 Il Mostro orrendo
 Cadrà, se nelle fauci sia colpito,
 Va' pur. Del Laberinto, in
 in full' ingresso
 Ferma uno stame, ei t' accom-
 pagni, e poi
 Scorta ti sia per rintracciar l'
 uscita.
 E se a Tauride togli
 Ciò che il fianco a lui cinge, il
 vincerai.
 Questa è gloria voler che tuo ri-
 morso
 Sia 'l beneficio mio.

Tes. Beneficio mortal.

Aria. Ancora in faccia mia mostri un
 dolore,
 Che è colpa tua! N' avrai le
 pene.
 Vanne, salva Laodice, e salva
 Atene.

Tes. Oh Dio! -

Aria.

skal sige dig Maaden. Det forstørre
selige vanskabte Dyr kand fældes, dersom
som det bliver stukken i Struben. Gæt
kuns. Gør en Traad fast ved Ind-
gangen til Labyrinthen, saa kand den
føre dig ind, og siden led sage dig til at
finde Udgangen igien. Og dersom du
kand tage det fra Tauride som han
har ved Siden, saa kand du og over-
vinde ham. Jeg forlanger ingen anden Ere, end at min Belgierning maae
være din Fortrydelse.

Thes. En forgængelig Belgierning!

Ariad. Endog i mit Paasyn viiser du en Sorrig, som er din Forseelse! Du skal un-
gælde derfor. Gæt frels Laodice, og
frels Athenen.

Thes. Ach Himmel! . . .

Aria. Non' odo più, più non ti mirò.
 In Teseo, che mi offese, e che
 mi offende,
 Odio il labro, odio il volto, &
 odio il core. (*và per par-*
tire, e Teseo la seguita.)

Tes. E pure io nón son reo.

Aria. Va', traditore.

Tes. Cara, tu sei l'oggetto
 Del mio soave affetto;
 E se pur fia ch'io mora
 Saprò seguirti ognora
 Ombra costante.

Io morirò contento,
 Se tu, mio bene, almeno
 Serbar saprai nel seno
 Vivi gli affetti ognor
 Dell'alma amante.

Cara, &c.

Ariad. Jeg hører dig ikke meere, jeg vil ikke
se dig meere. Hos Theseus som har
fortørnet og fortørner mig, hader jeg
baade Mund, Alasun og Hierste.

(Hon vil gaae bort og Theseus følger hende efter.)

Thes. Jeg er dog ikke skyldig.

Ariad. Gå fra mig, Forrædder.

Thes. Allerkæreste, du er Ghemærket
for min sode Tilbønelig-
hed; Og om det end skeer,
at jeg skulle døe, så vil jeg
dog altid følge dig hvor
du gaaer, som en bestan-
dig Skygge.

Jeg vil døe fornøjet, dersom
du i det ringeste, min Skat,
altid vil bevare i dit Bryst,
de levende Tilbønigheder
af en elskende Sicel.

Allerkæreste ic.

SCENA VII.

Arianna.

E pretendea l' iniquo
 Sedurmi ancor con sue dolci lusinghe !
 Le frodi sue , ch' or già conosco assai,
 Faran ch' in avvenire
 Tant' odiarlo saprò , quanto l' amai.
(parte.)

SCENA VIII.

Atrio , che introduce all' ingresso de' Sotterranei.

Tauride , e Laodice.

Taur. Vieni , fuggi dall' ira
 Di un Rè crudel , tutto a salvarti
 è pronto.

Laod. Così servi a Minosse ?

Taur. Servo al mio amor. Vieni , mia sposa , in Lenno.

Laod.

Gyvende Scene.

Ariadne.

Dg den troelose formeente endog at forsøre mig med sine smigrende Ord! Hans Svig, som jeg nu kiender tilfulde, skal giøre, at jeg i fremtiden vil have ham saa meeget; som jeg tilforne har elsket ham. (Hun gaaer bort.)

Ottende Scene.

En Førgaard, med Indgangen til de underjordiske Gange.

Tauride, og Laodice.

Taur. Rom, og flye for en grum Konges Brede, alting er færdig; til din Frelse.

Laod. Ziener du Minos saaleedes?

Taur. Jeg tienet min Ritterlighed. Rom, min Gemahlinde, til Lemnus.

Laod. Io Sposa tua? M'incenerisca, o
Cielo,
Un de' fulmini tuoi, pria che
ciò sieguia.

Taur. Dunque morir tu vuoi? Mor-
rai; ma pria
Ti farò tuo inal grado anch' es-
ser mia.
Sì, la mia legge è questa:
O viver mia Consorte
O passar senza fama in braccio a
morte.

A te sommessi avrai
Tutti gli affetti miei;
L'amato ben farai,
Questo bastar ti può.

Ma se appagar mi sdegni;
Ma se mi nieghi amore,
Paventa il mio furore:
Dirti di più non sò.

A te &c.

SCE-

Læod. Jeg skulle være din Gemahl? O Himmel, fortære mig et af dine Lyld, førend dette maatte skee:

Taur. Saa vil du da endelig doe? Du skal det ogsaa; men jeg vil først mage, at du endog mod din Willie skal høre mig til. Ja, min Lov er denne: Enten at leve som min Gemahlinde, eller med Glem at overgaae til Dødens Magt.

Alle mine Tilbøreligheder skal være dig underfast; Og du skal være min elskelige Skat, dette kand være dig nok.

Men dersom du foragter at fyldestgiore min Willie; Men dersom du nægter mig din Kærighed; Saa frugt min Brede: Meere veed jeg ej at sige dig.

Alle mine ic.

SCENA IX.

Laodice, e Alceste.

Laod. Numi, voi lo soffrite; altro conforto,
Che l' inutile pianto a me non resta.

Alc. Laodice, oh Dio! Rasciuga Lacrime così belle, e sta' più lieta,
Che viverai.

Laod. Non temo la mia morte:
Maggior sciagura io piango.

Alc. E qual?

Laod. Tauride l' empio
Me vuol sua sposa, e se da me si niega,
Ogni insulto minaccia, e ancor la morte.

Alc. Meco fuggi da lui.

Laod. Qual fuga, ove di Guardie il tutto è cinto?

Alc.

Niende Scene.

Laodice og Alcestes.

Laod. O Himmel, du taaler dette; Der er nu ingen anden Trost meere for mig tilbage, end en unyttig Graad.

Alcest. Laodice, ach Himmel! astor saa vndige Saare, og vær meere glad; thi du skal leve.

Laod. Jeg frygter ikke for min Død: Jeg begräder én større Ulykke.

Alcest. Og hvad for en Ulykke da?

Laod. Den forrædderste Tauride vil have mig til sin Gemahlinde, og dersom jeg veigrer mig derfor, saa truer han med ald Spot, endog med Døden.

Alcest. Flye bort med mig fra ham.

Laod. Hvad Flugt skulle man tage, hvor alting er omringet med Vagt?

G 5

Alcest.

- Alc.* Iot' aprirò la strada,
Fra mille spade ancor. Di Te-
seo solo
Il rischio mi spaventa.
Laod. Di Teseo?
Alc. Sì, del tuo Campion.
Laod. Che ascolto!
Egli per me s'espone?
Alc. Il campo ei volle.
Laod. Andiamo, andiamo. (Così m'
involo al crudo,
E risparmio il cimento a quel
che adoro.)
Alc. Or vedrai la mia fè, bella adora-
ta.
Laod. E' colpa del Destin, s' io son l'
ingrata. (partono insieme.)

SCENA X.

Arienne, poi Teseo.

- Aria.* Vediam Laodice. Vuo ch'ella
mi giuri
Poi che salva farà, d' esser cru-
dele
Al suo liberator.

Tes.

Alcest. Jeg skal bane dig Vejen, end og igiens nem tusinde Haarder. Over Thesei Fare er jeg kuns bange.

Laod. Over Thesei?

Alcest. Ja, din Heltes.

Laod. Hvad hører jeg! Hver han sig for min Skyld?

Alcest. Han ville endelig til Striden.

Laod. Lad os gaae, lad os gaae (Saaledes sniger jeg mig af Vejen fra den grumme, og sparer Fristelsen for den som jæt tilheder.)

Alcest. Nu skal du see min Troeskab, skionne=
ße Engel.

Laod. Det er Skæbnens Skyld, om jeg er utaknemelig. (De gaaer begge bort.)

Siende Scene.

Ariadne, derpaa Theseus.

Ariad. Rader os gaae hen til Laodice. Jeg vil at hun skal sværge mig til, at hun vil viise sin Haardhed mod hendes Befriere, dersom hun bliver i Behold.

Thes.

Tes. Ferma, Arianna;

Aria. Ancor mi ti presenti! Ed osi ancora

Di chieder, ch'io m'arresti?

Tes. Soffri almen che al tuo piede

Aria. T'invola al guardo mio.

Tes. Perdono imploro.

Aria. Parti, ubbidisci.

Tes. Io dal tuo Genitore

Spero pietade, e tu di me non
l'hai.

Aria. Archeo mio Genitor non sà l'
offese

Della figlia lontana.

Tes. (Nulla sà di se stessa; ma sdeg-
nata

Perchè si mostra!) Ah se mi
amasti mai,

Odimi, che fedel mi scorgerai.

Aria. (Ah fosse ver!) Parla, ma senza
frodi,

Lo devi a me, che ti mostrai la
via,

Onde sperar possiam libera Ate-
ne.

E' già

Thef. Blijv tilbage, Ariadne.

ian- Ariad. Endnu fremstiller du dig for mia! Ør
i? du ogsaa forlange at jeg skulle blive?

- - Thef. Saal i det ringeste, at jeg for dine
Fodder = = =

Ariad. Flye bort fra mit Asium.

Thef. Jeg beder om Forladelse.

non Ariad. Gå bort, adlyd min Befaling.

så l' Thef. Jeg haaber at finde Medlidenhed hos
din Fader, og du har ingen for mig.

deg- Ariad. Archon min Fader veed ikke paa hvad.
Maade hans fraværende Daatter er
fortørnet.

mi Thef. (Hun veed slet intet om sig selv; Men
erai. hvorfor viiser hun sig saa fortørnet!).
enza Ach dersom du kuns elskte mig, hør
raila hvad jeg siger, da skulde du befinde
Ate- mig troe.

Ariad. (Ach gid det var sandt!) Saal, men
uden Svig; Du har mig at takke, at
E'gia jeg har viist dig Breyen, paa hvilken
vi

E' già salva Laodice. (*sopra-*
giunge Taur.)

Sentimi - - -

SCENA XI.

Tauride, poi Minosse con Guardie, e detti.

- Taur.* Ov' è Laodice?
Aria. A me ne chiedi?
Taur. A te. Salva la chiami, e nulla
sai?
Tes. (Cieli, che fia!)
Taur. (Qual nuovo colpo è questo!)
Min. Tauride.
Taur. A tempo, o Sire,
Qui volgi il piè. Fugge Laodi-
ce. Andiamo. (*alle Guar-
die, che partono seco.*)
Min. Seguitela, e s' arresti.
E' della Grecia vostra
Questa la fede? Oh tradimento!
Oh ardire.
Aria. Innocente son io.
Tes. Nullam' è noto.

Taur.

vi kand haabe at see Athenen befriet.
Laodice er allereude paa frie Fød.

(Tauride kommer uforvarende
dertil.)

Hør mig = = :

Ellevte Scene.

Tauride, der paa Minos med Vagten
og de forrige.

Taur. Hvor er Laodice?

Ariad. Spørger du mig derom?

Taur. Ja dig. Du siger hun er paa frie Fød,
og du veed dog intet af hende at sige?

Thes. (Himmel, hvad hændes!)

Taur. (Hvilket nye Anstød er ikke dette!)

Min. Tauride.

Taur. O Konge, du kommer her, ret som du
var kaldet. Laodice er paa Flugten.
Lader os gaae.

(Til Vagten som gaaer bort
med ham)

Min. Forfolg hende, og tag hende fangen.
Er dette eders Grækenlands Ervestab?

O hvilket Forræderie! O hvilken For-
mæstelse.

Ariad. Jeg er uskyldig.

Thes. Og jeg er ey vidende om det mindste.

Taur.

- Taur.* Non si vede Laodice, e stesi al
fuolo (*Tauride torna solo.*)
Giacion là due Custodi, ove col
ferro
Chi la salvò, gli agevolò lo
scampo.
- Min.* Qual braccio fù sì ardito?
Taur. Ecco, o Signor, della sua fuga
i rei.
- Aria.* Se rea ne son, puniscan me gli
Dei.
- Min.* Rea ti fà il tuo destin: rea il tuo
dover,
S' arresti. All' Ara, indi al
Mostro vorace
Arianna sì traggga.
Aria. (E Teseo tace!)
- Taur.* E' giusto il Regio impero.
E a ragion ti condanna.
- Aria.* Andiam; traggasi ai ceppi
Quest' infelice rea.
Vada Arianna abbandonata a
morte;
Così pago vedrassi
L' ingiustissimo Ciel, che può
salvarmi;

Ma

Taur. Man seer ikke Laodice, og hisset ligger
tvende Soldater (Tauride kommer
allene tilbage.)

udstrakte til Jorden, hvor den, som
har frelst hende, har banet hende Vej
til Flugten, med Raarden.

Min. Hvad for en Arm har været saa for-
voven;

Taur. Der ere, O Herre, de Sandskyldige
som har hilpen hende paa Flugten.

Ariad. Himlen straffe mig, om jeg er skyldig
deri.

Min. Din Skæbne gør dig skyldig: Og
din Pligt gør dig skyldig. Man paas-
gribe hende. Man føre Ariadne til
Alteret, og dersra til det glubende Dyr.

Ariad. (Og Theseus tier!)

Taur. Den Kongelige Befaling! er retfærdig.
Og han fordømmer dig med Billighed,

Ariad. Lader os gaae; og lader denne ulyk-
elige beskyldte blive ført i Baand.
Gak, forladte Ariadne, til Døden;
Saaledes skal man see den urætfærdi-
ge Himmel forsonet, der kand frelse
H mig;

Ma che crudel di me pietà non
fente,
E mi lascia morir , benchè inno-
cente.

Non mi spaventi o barbaro,
Tiranno,sì morrò.(*a Min.*)
(Ma tu per me una lagri-
ma (*a Tes.*)

Non spargi , ingrato , nò.
Chi mi soccorre misera?
Quest' è morir per me!)

Vado a morir ; ma sentimi.
Avria di me pietà,
Chicore in sen non ha,
Chi genitor non è.

Non &c.

SCENA XII.

Minosse, e Teseo. pensoso.

Min. Teseo, che fai? Che pensi?
E' un colpo questo
Che abbatte il tuo valore.

Tes.

on mig; Men er saa haard at den ikke
vil lade sig bevæge til Medlidenhed;
Og lader mig døe, skønt jeg er uskyldig.

Du indjager mig ingen Skræk,
O Barbar, Thran, ja jeg
vil døe. (Til Minos.)
(Men du følder ikke en
Taar for mig, Utaknem-
melige, nej. Hvem kom-
mer mig elendige til Hielp?
Dette falder jeg at døe!)

Jeg gaaer hen at døe; Men hør
mig. Den skulle endog
have Medlidenhed med
mig, som ikke har Hierte
i Brystet, endog den som
ingen Fader er.

Du indjager ic.

Solvte Scene.

Minos, og Theseus som staaer i Tanker.

Min. Theseus, hvad bestiller du? Hvad
tænker du paa? Er dette et Skud
som følder dit Mod.

Tes. Signor, tu godia' nostri affanni:
e pure

Più sensibil farebbe d'Arianna
La morte a te di quel che pensi.

Min. Credi dunque ch' io possa
Aver per Arianna
Tenerezza nel cor? T' inganni
affai:

Del Figlio estinto io non mi
scordo mai.

Laodice sola
Era il tuo grande impegno
Dal periglio sottrar: Fuggì il
tuo bene;
Or più di liberar non curi Ate-
ne.

Tes. E' vano il tuo penier. Solo il
funesto
Tributo della Patria
Tutto m' occupa il cor: e se l'
amore
Cimentar mi dovesse, io lo fa-
rei
Per la bella Arianna,
Che è la sola cagion de' sospiri
miei.

Min.

i: Thes. Herre, du glæder dig ved vores Sor-
rig: Og dog alligevel skulle du meere
føle til Ariadnes Død end du tænker.
i.

ni Min. Troer du da at jeg kand finde Omhed
ni i mit Hjerte for Ariadne? Du bedra-
ger dig til visse. Jeg glemmer aldrig
il min dræbte Son. Det var dit store
:e- Løfte og Accord at drage Laodice eeneste
il af Faren. Din Richestre er undflyvet;
é l' og nu skiotter du ikke meere om at be-
fa- frie Athenen.

Thes. Din Tanke er falso. Den bedrøv-
lige Skat fra mit Fæderneland, er det
som gandse indtager mit Hjerte: Og
dersom Ricelighed skulle prove mig,
ville jeg giøre det for den smukke Ariad-
ne, der er den eeneste Aarsag til mine
Sufte.

Min. E tardiancora? E' quello
Del fatal laberinto il cupo in-
gresso:

Là t' attende il cimento:
Superar sè tu puoi
Gli ostacoli, che incontri, io
son contento.

Tes. Ebben vadasi pur: s' apprestin
l'armi
S' apra l' Antro fatal, pronto
son io:

Tutto è facil conquista all'amor
mio.

Ma se mai d'Arianna
Le vicende sapeffi, e i casi suoi,
Così non parleresti:
Ma di pietà, d'amor t'accen-
deresti.

Se palefar potessi

Tutti i pensierimiei,
Accender ti farei
Di tenera pietà.

Ma favellar non deggio,
Di più nòn ricercar.

Nin. Og du tover endnu? Der er den mørke
Indgang til den ulykkelige Labyrinth:
Der bier Striden efter dig: Dersom
du kand overstride de Forhindringer,
som møder dig, saa er jeg tilfreds.

Thes. Nu vel jeg gaaer da; Lad Vaabnene
blive tillabet, og lad den føle Huule
aabue, jeg er bereed: Altting er let at
erobre for min Kærlighed. Men der-
som du kuns vidste Ariadnes Omverlin-
ger, og hendes Hændelser, da skulle du
ikke tale saaledes; Men du skulle lade
dig indtage af Medlidenhed, og af
Kærlighed.

Dersom jeg funde aabenbare
dig alle mine Tanker, ville
jeg antænde dig af blod-
hiertig Medlidenhed. Men
jeg bør ikke tale. Udforsk
mig ikke om meere.

Pensaci: iolà 'm' invio
 Ove il destin mi chiede.
 Questo consiglio mio
 Ti giovi il rammentar.

Se &c.

SCENA XIII.

Minoſſe.

Non sò quali io risento
 Al partir di costui moti nel core,
 Che affatto io non comprendo: Eterni
 Dei,
 Questo che mai farà? Più ne ricercò,
 Men la cagion ne trovo.
 Sarà forse pietà per Arianna?
 Ah nel seno a destarmi
 Così fieri contrasti
 Parmi che la pietà sola non basti.

Sento

Tænk derpaa: Jeg begiver mig
derhen hvor Skiebnen for-
drer mig. Dette mit Raad
kand hielpe din Hukom-
melse.

Dersom jeg ic.

Trettende Scene.

Minos.

Geg veed ikke hvad det er for Bevægelse jeg
faler i mit Hjerte ved hans Bortgang,
hvilke jeg aldeles ikke forstaer mig paa.
Evige Guder, hvad skal dog dette være? Jo
meere jeg grandster derefter, jo mindre kand jeg
udfinde Alrsagen dertil. Skulle det maaßee
være Medlidenhed til Alriadne? Ach mig synes
at Medlidenhed alleene er ikke nok til at oprække
saa gruelige Stridigheder i mit Bryst.

H s

Jeg

Sento nel petto mio
 Fra mille affetti il cor :
 E non intendo
 Che voglia il mio dolor.

Ma veggio il figlio
 Pallido, esangue ;
 Miro la figlia - -
 Chi mi consiglia ?
 Non sò resistere,
 Non ho costanza.

E nell'assalto fiero
 Che ognun di lor mi dà,
 Sempre mancando và.
 La mia speranza.

Sento &c.

Fine dell' Atto Secondo.

AT-

Jeg føler at mit Hjerte er bespændt af hundrede Bevægelses i mit Bryst: Og jeg begriber ikke hvad min Bekymring vil sige.

Men jeg seer min bleege, og aflivede Son for mig; Jeg betrakter min Daatter: Hvem giver mig Raad: Jeg kand ikke staae imod; Jeg har ingen Stadighed.

Og mit Haab er stædse tvivlraadig, i det haarde Unfald, som enhver af dem gør paa mig.

Jeg føler ic.

Ende paa den anden Act.

Gredie

ATTO TERZO.

SCENA I.

Segue l' Atrio.

Alceste, e Laodice.

Alc. Ti salvò dalla morte il mio
periglio,
E il tuo Destino ora a sfidar ri-
torni ;
Nè temiciò. Che pensi ?

Laod. Era Tauride solo il mio spaven-
to,
Ma poi che dal tuo braccio a lui
fui tolta,
Nulla più temo. A costo d'
Arianna
Non vuol la mia salvezza.

Alc. Degno di te è il pensiero : e l'
atto illustre
Ha di Teseo la spada in suo so-
stegno.

Laod.

Fredie Act.

Første Scene.

Forgaarden.

Alcestes og Laodice.

Alcest. Min Far har frelst dia fra Døden, og du kommer nu igien for at udfordre din Skæbne; Frygter du ikke sligt. Hvad tænker du?

Laod. Lauride var eeneste min Græk, men eftersom jeg er blevet ham fratagen ved din Arm, frygter jeg intet meere. Jeg forlanger ikke min Frelse paa Ariadnes Bekostning.

Alcest. Den Tanke er dig værd.: Og den Besommaelige Gierning har Thesei Kaarde at støele paa.

Laod.

Laod. Molto deggio all'Eroe. Ma chi
lo trasse

Ad esporfi in tua vece?

Alc. La sua fama, e il suo amore.

Laod. Il suo amor! (Me felice!) E d'
onde il fai?

Alc. Perchè io cedessi a lui l'impresa,
amante
Pregomini, ed io m'arresi, al-
lor che seppi
Effer questa la strada,
Onde acquistar potesse la sua
Arianna.

Laod. La sua Arianna?

Alc. Sì, per essa egli arde.

Laod. Ed essa?

Alc. Arde per lui di fiamma eguale.

Laod. (Io rival dell'amica?)

Nò, per me nell periglio essa
non sia.

Alc. Viva il cor di Laodice! Io certa
spero

Di Teseo la vittoria, e sol mi
duole

Che

chi Laod. Jeg er denne Helt meeget skyldig. Men hvem har faaet ham til at bove sig i dit Stæd?

id' Alcest. Hans Ere og hans Kærighed.

esa, al- Laod. Hans Kærighed! (O mig Lyksalige!) Og hvoraf veed du dette?

sua Laod. Fordi jeg afstod ham dette Foretagende, han bad mig derom som den der var forløbt, og jeg lod mig overtale, da jeg fornåede at dette var Maaden, paa hvilken han kunde erlange sin Ariadne.

ile. Laod. Hans Ariadne?

essa Laod. Ja, det er hende; han er antændt af Kærighed til.

certa Laod. Og hun?

l mi Laod. Hun brænder af lige Lue til ham.

che Laod. (Gaa er jeg da min Venindes Medbevlyere?) Nej, for min Skyld skal han ikke sætte sig i fare.

Laodice, dit Hjerte lebe! Jeg haaber at Theseus er vis af Geyeren, og det gior

Che il mio amore infelice,
Di salvarti, o mio ben, non abbia il vanto.

Laod. Sempre forse infelice
Tu non farai. Al par del tuo
foccorso
Il desio, che n'avesti, in te mi
piace.
Dimanda al Ciel, che mi difen-
da, e spera
Dal viver mio felicità sincera.

Alc. Se tal speme mi dai, lieto ti
sieguo.

Laod. Nò, fermati, che fola effer
degg' io,
Quando al Rè mi presento: Al-
ceste, addio.

Opposti in sen mi stanno
Timore, e speme;
Se l'un minaccia affanno
Al cor, che teme:
Altra mi dice:
Sarai felice:
Ti voglion sì contenta
Amore, e il Fato.

gør mig euneste Ondt, at min ulykkelige Kærighed ikke kand have den Ære at frelse dig, min Skat.

Laod. Du tor maafee ikke være altid ulykkelig. Din Attræe, som du har høft i den Skald, saavelsom din Hjælp beskytter mig hos dig. Beed Himmelnen, at den vil forsvare mig, og trøst dig med en oprigtig Lyksalighed om jeg lever.

Alcest. Dersom du giver mig saadan et Haab, følger jeg dig efter ined Glæde.

Laod. Nej, bliv tilbage; Thi jeg maae være alleene, naar jeg fremstiller mig for Kongen: Alcestes, Farvel.

Frygt og Haab strider mod hinanden i mit Bryst: Den som den eene truer mit bange Hjerte med Sorrig; Saa tilsiger den anden: Du skal være lykkelig; Kærighed, og Skæbnen vil dig saa fornøjet.

E posta in libertà,
 Più non si cangerà
 Tu lieto stato.
 Opposto &c.

SCENA II.

Alceste.

Questo solo mi basta: altro non chiede
 L'amor mio, la mia fede:
 E se le usate prove
 Dal valor di Teseo lice sperare:
 L' amor suo, l'amor mio, Creta, ed
 Atene
 Sperino il fine ancor delle lor pene.

Varcan col vento istesso
 Due navi il flutto infido:
 Una ritorna al lido,
 L'altra si perde in mar.

Colpa non è del vento,
 Se varia ilor sentieri
 La varia de' nocchieri
 Arte di navigar.

Varcan &c.

SCENA

Og naar du er sadt i Frihed,
Skal din glædelige Tilstand
en meere omstifte sig.
Frygt og ic.

Anden Scene.

Alcestes.

Dette alleene er mig nok: Min Ricerlighed og
min Troestub begærer intet andet; Og
dersom man før haabe de sædvanlige Præber
paa Thesei Styrke: Saa kand baade hans og
min Ricerlighed, Creta og Athenen haabe en
Ende paa sine Gienbordigheder.

Evende Skibe pløyer den usikre
Bølge med en og den sam-
me Bind: Det eene gaaer
til Strand- Kanten igien,
det andet gaaer til Grunde
paa Habet.

Det er ikke Bindenes Skib,
dersom Skibs - Folkenes
foranderlige Senlads for-
andrer deres Løb.

Evende ic.

SCENA III.

Laberinto, ove sogliono condursi le Vittime al Minotauro.

Teseo.

Ove son? Quale orrore
 Spirano da ogni parte
 Di quest'orrido claustro i duri sassi?
 Che fò? Dove rivolgo
 Per l'obliquo sentier gl' incerti passi?
 Qui del Mostro biforme,
 Se pur non erra il guardo,
 Parmi veder, che l'orme
 Abbia già impresso il biforcato piede;
 Onde ei poco di quà lontan s'aggiri.
 Qui dunque, ove più largo è aperto il
 vallo,
 Offre più agevol campo alla battaglia,
 Con fermo piè l'attendo,
 E il filo condottiero al muro appendo.
 Coraggio, o mio valor. Qui la tua vita,
 Nò,

Tredie Scene.

En Labyrinth, hvorhen Slagt=
Offerne plejede at føres for
Minotaurus.

Theseus.

Hvor er jeg? Hvilk'en Græk giver ikke de
haarde Steene fra sig allevegne i dette føle
tillukte Sted? Hvad tager jeg mig for? Hvor
vender jeg mine ubisse Skridt paa denne krum-
me Bey? Her synes mig at see, i sad mit Syn
ikke slaaer feyl, at den twegestaltede Vandkab-
ning allereede har efterlaadt dybe Fodspor af sin
tweksfiede Fod, saa at han maa vanke omkring
ikke langt herfra. Endelig forekommer mig
den belevligste Plads til Striden her, hvor Das-
len er vudest og meest aaben, jeg bliver dersor
staaende urygelig for at vente dets Ankomst, og
hænger min Beylednings Traad paa Vægen.
Opmuntre dig, mit Mod. Her forsvarer du
ikke dit eget Liv, nej, men den som du tilbe-

Nò, non difendi, ma cole i che adori.
Che dunque più t'arresta? O Vinci, o mori.

(si vede in lontano il Minotauro, il quale dopo terminata l'Aria, viene avanti.)

Quì tisfido, o Mostro infame:
Vieni pur, ch' io non pa-

vento

La tua rabbia, il tuo furor.

(segue il combattimento col Minotauro, che resta estinto.)

Grazie virendo, o Numi, ho vinto, ho vinto. *(riprende il filo, e con esso torna per dove è venuto, e parte.)*

SCENA IV.

Carcere.

Arianna, poi Teseo con Spada nuda.

Aria. Crudi marmi, empi ferri,
aspre ritorte.

Der. Hvad holder dig da meere tilbage? En-
ten maa du vinde, elier døe.

(Man seer Minotaurus langt borte,
hvilken kommer nærmere frem,
naar Arien er til Ende.)

Her udfordrer jeg dig du slemme
Monstruin: Kom kuns;
Thi jeg frygter indtet din
Galenstab, og Raserie.

(Herpaa følger Striden med Mi-
taurus, som bliver dræbt.)

Jeg yder dig min Tak, o Himmel, jeg har
vundet, jeg har vundet.

(Han tager fat paa Traaden igien,
og ved samme vender Ueyen til-
bage som han er kommen, og
gaaer bort)

Gierde Scene.

Et Fængsel.

Ariadne, derpaa Theseus med blottet
Raarde.

Ariad. Haarde Steene, fortrædelige Lænker,
besværlige Baand, gruelige For-
bud,

E distragi, e dimorte
 Fieri preludj, immagini spie-
 tate,
 Voi del mio cor tutto il terror
 non siete,
 Dell'alma mia tutto il dolor non
 fate.

Arianna ad un Mostro, e lo
 comporta?
 Tal mi abbandona il crudo, e
 mi vuol morta,

Teseo - -

Tes. Ecco Teseo.
Aria. Che miro! A che venisti?
Tes. Bella con questo ferro - -
Aria. Eßer vuoi forse
 Il carnefice mio?
 Passami pure il cor. Vibra l'
 acciaro

Tes. Il Mostro, o Principessa - -
Aria. Lo sò, mi aspetta, andiamo.
 (*risoluta.*)

Tes. Il Mostro è ucciso.
Aria. Stelle! Che ascolto! È ucciso?
Tes. È tua mercede, il vincitor, ne
 sono.

Aria.

bud paa Nederlage og ubarmhertige
Forbilleder paa Døden, Og ere ikke den
gandse Skæf for mit Herte, Og udgiore
ikke ald min Gicles Sorrig. Ariad-
ne skal fastes for et glubende Dyr, og
han taaler dette? Saaledes forlader
han mig, den Grumme, og vil min
Død, Theseus = = =

Thef. Her er Theseus.

Ariad. Hvad seer jeg! Til hvad Ende er du
kommen?

Thef. Med denne Kaarde, min Smukke = = =

Ariad. Vil du maaskee være min Bodel? Jag
mig funs Hiertet igennem. Stod til
med Kaarden.

Thef. Det forskrækkelige Dyr, o Prin-
cess = = =

Ariad. Jeg veed, det venter paa mig, lad os
gaae. (Behiertet.)

Thef. Dyrret er dræbt.

Ariad. Himmel! hvad hører jeg! Er det
dræbt?

Thef. Det har jeg dig at sække, jeg er Geyer-
Herren deraf.

Aria. Che! Tu mi salvi?

Tes. Il mio fedele amore - -

Aria. Perchè dunque tacesti
Ne' casi miei; se pronto or mi
soccorgi?

Tes. Il cor parlò.

Aria. Ma disse a me Laodice,
Che nel Campione suo l'amante
avea.

Tes. S'intese dir d'Alceste sol, che l'
alma,
E che suo difensore ella credea.

Aria. Sò pur, ch' era il tuo rischio
prova d'amore.

Tes. E' ver di quell'amor, che mia
ti vuole.

Aria. Si difende Laodice,
Per voler Arianna! Ah Teseo,
Teseo - -

Tes. Questo è l'arcano mio: Pochi
momenti
Ti restano a saperlo. Al campo
io volo.

Ariad. Hvad siger du! Du frelser mig?

Thes. Min oprigtige Kærlighed . . .

Ariad. Hvorfore har du da været saa taus i
i mine ulykkelige Hændelser; dersom
du nu saa villig kommer mig til Hjælp?

Thes. Mit Hjerte har talet.

Ariad. Men Laodice sagde til mig, at hun
havde sin Liebhabere i sin Helt

Thes. Det forstod man om Alcestes alleene,
hvilken hun meente at være hendes
Gut, og Forsvarere.

Ariad. Jeg veed dog, at din Farlighed var en
Probe paa Kærlighed.

Thes. Det er sandt paa den Kærlighed, som
vil mig dig til Eyendom.

Ariad. Man tager Laodice i Forsvar, for at
ville Ariadne! Ach Theseus, Theseus . . .

Thes. Dette er min Hemmelighed. Der
fattes endnu saae Øyeblik inden du
faaer det at vide. Jeg haster til Gris-
den. Og jeg forventer dig til Geyes-
ren, hvori du har den beste Deel.
Min

E altrionfo , onde sei parte mi-
liore,
Io t'aspetto. La fede, e l'amor
mio,
Cara , per me là parleranno.
Addio. (*parte.*)

SCENA V.

Laodice, e Arianna.

- Laod.* Pur alfin ti ritrovo. Amica.
Aria. Oh Dio !
     In quest' orrido loco a chie ne
     vieni,
     Allor che eri già salva ?
Laod. Alle Catene,
     Che in mia vece tu soffri.
Aria. Dimie catene
     Lasciane il peso a me : torna di
     nuovo,
     Ritorna in libertà.
Laod. Come ! E vorrai.
     Dunque per me - -
Aria. Non più. N'avrà la cura
     Qualche Nume di me,

Nume

Min Troestab. og min Ricærlighed skal
tale for mig hissed, Allerkæreste.
Farvel. (Jan gaaer bort.)

Femte Scene.

Laodice, og Ariadne.

Laod. Gaa finder jeg dig endelig her igien.
Min Veninde.

Ariad. Ach Himmel! Til havd Ende kom-
mer du her paa dette forstrækkelige
Stæd, nu da du allerede var i Behold?

Laod. Til de Lænker, som du bær i mit Stæd.

Ariad. Lad mig funs taale Bvrden af mine
Lænker. Gak hen paa nye, og kom i
Frihed tilbage.

Laod. Hvorledes! Og ville du da for mig . . .

Ariad. Tak ikke meere. En Guddom skal nok
i den Falz sørge for mig. Ricærlig-
heds Gud forhilper min Altraae: Mit
Ønske er billig; Og jeg fortvivler ikke,
at ald min Tanke jo maa opfyldes i
Dag.

Ja,

Nume d'Amore
 Le mie brame seconda:
 E' giusto il voto mio, e non
 dispero,
 Che oggitutto s'adempia il mio
 pensiero.

Sì, verrà quel dolce istante,
 Onde lieto col suo bene
 Il mio core ognor godrà.

Me'l predice il core amante,
 Che già fuor di tante pene
 Il suo ben sperando v'à.

Sì &c.

SCENA VI.

Laodice.

Che vicende son queste! A morir
 vengo
 Ritorno ai ceppi miei,
 El'amica me'l vieta? Ah vuole il Cielo
 Ch' io viva, e viva grata
 D'Alceste ai beneficj: Edio, se vivo,
 Non

Ja, det føde Ønheblif skal visse-
lig komme, da mit Hierge
bestandig skal glæde sig
med sin Skat.

Mit forliebte Hierge spaaer mig
det forud, thi det er alle-
reede uden for de store Be-
fryninger og fornøyer sig
i Haabet om sin Skat.

Ja, det ic.

Siette Scene.

Laodice.

Hvad er dette for Omstiftelser! Jeg komme,
for at døe, jeg vender om igien til mine
Baand, og min Veninde vil forbyde mig det,
Ach Himmelnen give jeg maatte leve, og at jeg
maatte leve med Taknemmelighed for Alcestes
hans Belgierninger: Og dersom jeg lever, saa-
land

Non posso alfin negarli
 In mercede il mio amor, e qualche af-
 fetto
 Già comincio a provar per lui nel petto.

SCENA VII.

Luogo magnifico con Trono,
 da cui si passa all' Anfiteatro.

Minoſſe con Guardie, e Tauride.

Min. Teseo il Mostro atterrò. Dal
 Laberinto.

Salvo egli uscì. Le sue vittorie
 io temo.

Taur. Tauride basta ad attertarne il
 corso.

Min. Ah mio fido, io pavento
 Più che il cor di Teseo l'avverso
 Fato.

Vendetta troppo lieve
 Quelle son, che svenai vittime
 sole,
 Alla trafitta mia misera prole.

Figlio

f-
kand jeg dog omsider ikke nægte ham min Kærlighed til Belønning, thi jeg begynder allereude
at føle nogen Elbøvelighed til ham i mit Hjerte.

O.

Syvende Scene.

Et prægtig Stæd med en Throne, fra hvilket man gaaer til et Amphitheater.

Minos med Vagten og Tauride.

Min. Theseus har føldet det forskrækkelige Dyr. Uskud git han ud af Labyrintthen. Jeg frygter for hans Seyer-vindinger.

Taur. Tauride er alleene mægtig at standse dem midt i Lesbet.

Min. Ach min troe Tauride, jeg frygter den forbendte Skæbne, meere end Theseis Hjerte. Det er alt for ringe en Hevn, det du har dræbt de blotte Slagt-Offer, for mit stakkels omkomne Barn.

K

Elfe.

Figlio amato,
 Che t' aggiri ognora intorno,
 Non temer, farai placato;
 Sì, vedrai
 Le tue vendette;
 Cessa omai
 Di sospirar.

Dal tuo braccio, e dal tuo core
 Sol dipende il mio riposo;
 (a Taur.)

Deh risveglia il tuo furore:
 Io di più non sò bramar.

Figlio &c.

(vuol partire, e s'incontra
 in Laodice.)

SCENA VIII.

*Laodice, indi Alceste, Arianna, e Teseo
 con le Donzelle, e Giovani Ateniesi e detti.*

Laod. Signor, la rea son io! Della
 mia fuga
 E' innocente Arianna.

Min.

Elskelige Son, som bestandig
vanker her omkring, frugt
ikke, du skal blive tilfreds
stillet; Ja, du skal see din
Hevn; Lad nu af at sukke.

Min Roe staer blot alleene til
din Arm og til dit Hjerte;
(til Tauride.)

Ach opmuntre dog din Hid-
sighed: Jeg kand ikke at-
traae meere.

Elskelige ic.

(Han vil gaae bort, og møder i
det samme Laodice.)

Ottende Scenе.

Laodice, derpaa Alcestes, Ariadne, og
Theseus med de Atheniensiske Tom-
fruer, og de unge Mandspersoner,
og de forrige.

Laod. **H**erre, jeg er den skyldige. Og Ari-
adne er uskyldig i min Flugt.

- Min.* Il tuo ritorno
Virtù non è, ma un perfido co-
raggio,
Che ti vietò dai cenni miei lo
scampo.
- Laod.* Sì, per salvarmi, è ver, non
dalla morte,
Ma da un empio.
- Taur.* Costei più non si ascolti.
- Laod.* Temea quel labro infame,
(additando Taur.)
Che mi parlò d'amor. Quell'
alma vile,
Che a fuggir m'affrettò. Quel
crudo core,
Che minacciò al rifiuto infamia,
e morte
Per atterir di mia costanza il
zelo.
- Min.* Duce ?
- Taur.* Ella mente.
- Laod.* Or, or dirallo il Ciel'o.
- Min.* Non più: venga Teleo.
La rea colà s'annodi. *(alle
Guardie.)*
- Laod.* Io son la rea.
- Aria.*

Min. Din Tilbagekomst er ingen Dyb, men
et troelos Mod, som forbud dig at
undslye mine Besalinger.

Laod. Ja, det er sandt, for at befrie mig;
ikke fra Døden, men fra en Forræder.

Taur. Man høre hende ikke mere.

Laod. Jeg frugtede denne skammelige Funge,
(peegende på Tauride.)
som talte til mig om Kærighed: Denne nedrigae Sjæl, som flyndte mig til at
flye. Dette grumme Hjerte, som
truede med Skam, dersom jeg gav
ham Afslag, og med Døden, for at
nedslaae min Ridkærhed i at viise mig
bestandig.

Min. Ansæter?

Taur. Hun siger usandt.

Laod. Nu straxen skal Himmelens sige Det.

Min. Hold ind med din Tale: Lad Thes-
seus komme hid. Man binde bisset den
Sandfylde. (Til Vagten.)

Laod. Jeg er den Skyldige.

Aria. Laodice?

Laod. Tornar Vittima io volli,
Poichè ai barbari insulti
Alceste m' involò; ma il Rè in-
clemente
Non m' udì; m' oda il Cielo.
Ella è innocente.

Min. Siegua, siegua la pugna.

Taur. Eccomi, Teseo, ecco il mio
brando, vieni. (*sfodera*
la Spada.)

Sia pur grande il valor, che tu
dimostri,
Meco pugnar, non è pugnar coi
Mostri.

Tes. Chi i Mostri sà atterrare, anche
l' orgoglio
Dei superbi deride.
Seguir ben sà Teseo l' orme d'
Alcide. (*sfodera la Spada.*)

Alc. Quel suo valor v' affidi. (agli
Ateniesi.)

Laod. In quell' Eroe sperate, (*alle Don-*
zelle.)

Aria.

Ariad. Laodice?

Laod. Jeg ville blive et SlagtsOffer paa nye,
siden Alcestes unddrog mig fra de bar-
bariske Bespottelser; Men den ubarm-
hertige Konge har ikke hørt mig; Hini-
len skal høre mig. Hun er uskyldig.

Min. Blib ved og far fort med Striden.

Taur. Her er jeg, her er min Raarde, kom.
(Han trækker Raarden.)

Din Styrke maa end være saa stor
som du udviser, saa er det dog ikke at
stride med mig som med vanskabte Dyr.

Thes. Den som kand følde vanskabte Dyr,
beleer også de Stoltes Overmod.
Theseus forsøaer meget vel at følge
Herkules hans Godsvor.

(Han trækker ogsaa ud.)

Alcest. Forlad jer eens paa dennes Styrke
(til de Athenjenser.)

Laod. Fortroste jer eens paa denne Helt.
(til Jomfruerne.)

Aria. (Deh virtù così bella, oh Dei,
salvate.) (*siegue il combat-*
timento, in fine di cui Teseo
strappa dal fianco di Tau-
ride un Cinto.)

Tes. Cedi, che questo Cinto
Solo era il tuo valor,

Taur. Ticedo.

Tes. Ho vinto.

Min. Il Ciel parlò per voi. Le sue Ca-
tene (*scende dal Trono.*)
Tolgansi ad Arianna. (*viene*
sciolta Aria.)

Alc. (O trionfo!)

Laud. (O contento!)

Tes. Signor, misi conceda,
Che la ragion dei patti io ti ram-
menti.

Min. Vincesti, tanto basti. A Teseo
io rendo

Le Vittime, e l' Ostaggio. A
voi rimetto

Colle colpe le pene;
E dal fiero tributo assolvo.

Atene.

Tes.

Ariad. (Ach Himmel behare dog saa smuk en
Dynd.) (Herpaa følger Striden,
ved hvis Udgang Theseus river
et Belte fra Siden af Tauride.)

Thes. Gib her, thi blot i dette Belte bestod
din Styrke.

Taur. Jeg giver mig.

Thes. Jeg har vundet.

Min. Himlen har talet i eders Gaa. Man
løse (han stiger ned fra Thronen.)
Ariadne af sine Lænker.
(Ariadne løses.)

Alcest. (O Særvinding !)

Laod. (O hvilken Glæde !)

Thes. Herre tillad mig at jeg maa erindre dig
om Pligten af dine Fordrag.

Min. Du har vundet, saameget er nok.
Jeg giver Theseus SlagtsOfferne med
Gislet tilbage. Eder tilgiver jeg For-
seelsen med Straffen; og jeg frieklender
Athenen fra den haarde Skat.

Tes. Se a Tegeo vincitor tanto concedi,
Nulla da te sì dona a Tegeo amante?

Min. Degno è Tegeo di te, bella Arianna.

Aria. Se piace al Genitor, sua già son io.

Min. Col mio consiglio affretterò il suo voto.

Tes. Perch'io acquisti la bella,
Non Archeo, ma il tuo cor solo consiglia.

Min. Come? Non bene intendo.

Tes. Ella è tua figlia.

Aria. (Numi! L'arcano è questo.)

Min. Oh Dei, che sento!
La perduta mia figlia?

Tes. A te la rendo,
Quando già salva è Atene.

Min. Figlia, pur ti ritrovo.

Aria.

Thes. Dersom du forunder Geyer-Herren
Theseus saa meeget, vil du da ikke
ogsaa forcere den elstende Theseus
noget?

Min. Smukke Ariadne, Theseus er dig vaerd.

Ariad. Dersom det behager min Fader, saa
er jeg allereede hans.

Min. Jeg vil med mit Raad tilskynde hans
Samlykke deri.

Thes. At jeg maae erholsde denne Smukke, har
du ikke at raadfore dig med Archon, men
blot alleene med dit egeet Hjerte.

Min. Hvorledes? Jeg forstaer dig ikke ret
vel.

Thes. Hun er din Daatter.

Ariad. (Himmel! dette er Hemmeligheden.)

Min. Ach Himmel, hvad hører jeg! Er
dette min forlorne Daatter?

Thes. Jeg giver dig hende tilbage igien, nu
Athenen allereede er befriet.

Min. Min Daatter, saa finder jeg dig dog
igien.

¶ Ariad.

Aria. Caro mio Genitor, io pur t'abbraccio.

Min. Prence, sol tua mercè son Padre ancora,
 Quando perir dovea,
 Tu la figlia mi salvi? A tanta fede
 Non sono ingrato; A te crudel non fono.
 Tu me la rendi, ed io al tuo amor la dono,

Tes. O dono sospirato!

Aria. O fido amore!

Alc. Bella, tu vivi! (*a Laod.*)

Laod. Intendo; e tua mi giuro.

(*ad Alc.*)

Min. Sigoda. Il Ciel di Creta
 Le stelle non mirò mai più serene.

Tes. Nè giorno vide mai più lieto Atene.

CORO.

Ariad. Min elskelige Fader, saa omfavner jeg dig endelig igien.

Min. Prinz, saa er jeg da endnu Fader og din eeneste Belønning, du giver mig min Daatter igien, da hun skulle omskømmes: Jeg er ikke utaknemmelig for saa stor en Troeskab; Jeg er dig ikke vred mere. Du giver mig hende igien, og jeg skænker hende til din Kærlighed.

Thes. Ach længst forsonede Gave!

Ariad. Ach oprigtige Kærlighed!

Alcest. Smække, giv du maa leve!
(til Laodice.)

Laod. Jeg begriber dig vel; ja forsøer mig til dig. (til Alcestes.)

Min. Lader os fryde os. Creta har aldrig haft saa glad en Dag.

Thes. Ikke heller Aithenen.

C O R O.

Gioite, amanti cori,
De' vostri dolci amori.
Che il Cielo si placò.

Delle sofferte pene
Più non si lagni Atene,
Che libera tornò.

Fine dell' Opera.

CHORUS.

Glæder eder, elskende Hierter,
ved eders sode Kærighed;
thi Himmel har ladet sig for-
milde.

Athenen beklage sig nu ikke
meere over sine udstandne
Gienvordigheder; thi den er
kommen i Frihed igien.

Ende paa denne Opera.

